

Официален вестник

на Европейския съюз

C 54

Издание
на български език

Информация и известия

Година 63
17 февруари 2020 г.

Съдържание

IV Информация

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Съд на Европейския съюз

2020/C 54/01	Последни публикации на Съда на Европейския съюз в Официален вестник на Европейския съюз.	1
--------------	---	---

V Обявления

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

Съд

2020/C 54/02	Дело C-332/18 P: Решение на Съда (осми състав) от 11 декември 2019 г. — Mytilinaios Anonymos Etairia — Omilos Epicheiriseon, по-рано Alouminion tis Ellados VEAE/Европейска комисия, Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI) (Обжалване — Държавни помощи — Производство на алуминий — Предоставена с договор преференциална тарифа за доставка на електроенергия — Решение, с което помощта се обявява за съвместима с вътрешния пазар — Прекратяване на договора — Спиране със съдебен акт, постановен по реда на обезпечителното производство, на последиците от прекратяването — Решение, с което помощта се обявява за неправомерна)	2
2020/C 54/03	Дело C-376/18: Решение на Съда (пети състав) от 12 декември 2019 г. (преюдициално запитване от Najvyšší súd Slovenskej republiky — Словакия) — Slovenské elektrárne a.s./Úrad pre vybrané hospodárske subjekty, anciennement Daňový úrad pre vybrané daňové subjekty (Преюдициално запитване — Допустимост — Общи правила за вътрешния пазар на електроенергия — Директива 2009/72/ЕО — Приложно поле — Член 3 — Цели — Принцип на недопускане на дискриминация — Специална такса, с която се облагат приходите на образувания, притежаващи разрешение за осъществяване на дейност в регулираните сектори — Електроенергиен сектор)	3

BG

2020/C 54/04	Дело C-380/18: Решение на Съда (първи състав) от 12 декември 2019 г. (преюдициално запитване от Raad van State — Нидерландия) — Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid/E.P. (Преюдициално запитване — Контрол по границите, убежище и имиграция — Регламент (ЕС) 2016/399 — Кодекс на Съюза за режима на движение на лица през границите (Кодекс на шенгенските граници) — Член 6 — Условия за влизане на гражданите на трети страни — Понятие „заплаха за обществения ред“ — Решение за връщане на гражданин на трета страна, който е в незаконен престой)	3
2020/C 54/05	Съединени дела C-381/18 и C-382/18: Решение на Съда (първи състав) от 12 декември 2019 г. (преюдициално запитване от Raad van State — Нидерландия) — G.S. (C-381/18), V.G. (C-382/18)/Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (Преюдициално запитване — Контрол по границите, убежище и имиграция — Имиграционна политика — Директива 2003/86/ЕО — Право на събиране на семейството — Необходими условия за упражняване на правото на събиране на семейството — Понятие „основания, свързани с обществения ред“ — Отхвърляне на заявление за влизане и пребиваване на член на семейството — Оттегляне или отказ за подновяване на разрешение за пребиваване на член на семейството).....	4
2020/C 54/06	Дело C-433/18: Решение на Съда (първи състав) от 12 декември 2019 г. (преюдициално запитване от Korkein oikeus — Финландия) — ML/Aktiva Finants OÜ (Преюдициално запитване — Регламент (ЕО) № 44/2001 — Компетентност, признаване и изпълнение на съдебни решения по граждански и търговски дела — Искване за осигуряване на ефективни правни средства за защита и условие за състезателност на производството — Решение на национална юрисдикция, с което се допуска изпълнение на съдебно решение, постановено от съд или правораздавателен орган на друга държава членка — Национално производство по допускане на жалба до разглеждане пред въззивна инстанция).....	5
2020/C 54/07	Дело C-435/18: Решение на Съда (пети състав) от 12 декември 2019 г. (преюдициално запитване от Oberster Gerichtshof — Австрия) — Otis GmbH, Schindler Liegenschaftsverwaltung GmbH, Schindler Aufzüge und Fahrtreppen GmbH, Kone AG, Thyssenkrupp Aufzüge GmbH/Land Oberösterreich и др. (Преюдициално запитване — Член 101 ДФЕС — Поправяне на вредите, причинени от картел — Право на обезщетение на лицата, които не действат като доставчик или потребител на засегнатия от картела пазар — Вреди, претърпени от публичноправен субект, който е отпуснал заеми при изгодни условия с оглед на придобиването на стоки, предмет на картела)	6
2020/C 54/08	Дело C-450/18: Решение на Съда (първи състав) от 12 декември 2019 г. (преюдициално запитване от Juzgado de lo Social n 3 de Gerona — Испания) — WA/Instituto Nacional de la Seguridad Social (Преюдициално запитване — Социална политика — Директива 79/7/ЕИО — Равно третиране на мъжете и жените в сферата на социалното осигуряване — Член 4, параграфи 1 и 2 — Член 7, параграф 1 — Изчисляване на обезщетенията — Директива 2006/54/ЕО — Равно третиране на мъжете и жените в областта на заетостта и професиите — Национална правна уредба, предвиждаща право на добавка към пенсията на жени, които са имали две или повече рождени или осиновени деца и получават зависеща от вноски пенсия за трайна загуба на работоспособност — Непредоставяне на такова право на намиращите се в същото положение мъже — Сходно положение — Пряка дискриминация, основана на пола — Дерогации — Липса).....	7
2020/C 54/09	Дело C-519/18: Решение на Съда (пети състав) от 12 декември 2019 г. (преюдициално запитване от Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Унгария) — TB/Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal (Преюдициално запитване — Имиграционна политика — Право на събиране на семейството — Директива 2003/86/ЕО — Член 10, параграф 2 — Оправомощаваща разпоредба — Необходими условия за упражняване на правото на събиране на семейството — Член на семейството на бежанец, който не е посочен в член 4 — Понятие „лице на издръжка“).....	7
2020/C 54/10	Дело C-708/18: Решение на Съда (трети състав) от 11 декември 2019 г. (преюдициално запитване от Tribunalul București — Румъния) — TK/Asociația de Proprietari bloc M5A-ScaraA (Преюдициално запитване — Защита на физическите лица при обработването на лични данни — Харта на основните права на Европейския съюз — Членове 7 и 8 — Директива 95/46/ЕО — Член 6, параграф 1, буква в) и член 7, буква е) — Легитимност на обработването на лични данни — Национална правна уредба, позволяваща видеонаблюдение с цел да се гарантира сигурността и защитата на лица, имоти и стойности и да се постигнат законни интереси без съгласието на съответното лице — Въвеждане на система за видеонаблюдение в общите части на жилищна сграда)	8

2020/C 54/11	Дело C-783/18 P: Решение на Съда (десети състав) от 12 декември 2019 г. — Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост/Wajos GmbH. (Обжалване — Марка на Европейския съюз — Регламент (ЕО) № 207/2009 — Член 7, параграф 1, буква б) — Абсолютно основание за отказ — Марки, лишени от отличителен характер — Триизмерни марки, състоящи се от формата на стоката — Критерии за преценка на отличителния характер — Задължение за мотивиране — Форма на опаковъчна кутия — Амфора)	9
2020/C 54/12	Дело C-87/19: Решение на Съда (девети състав) от 11 декември 2019 г. (преюдициално запитване от Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas — Литва) — TV Play Baltic AS/Lietuvos radijo ir televizijos komisija (Преюдициално запитване — Електронни съобщителни мрежи и услуги — Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива) — Член 2, буква м) — Предоставяне на електронна съобщителна мрежа — Понятие — Директива 2002/22/ЕО (Директива за универсалната услуга) — Член 31, параграф 1 — Задължение за пренос на определени радио- или телевизионни канали — Оператор, който предлага пакет от канали по сателит — Разумни задължения за пренос — Условия — Член 56 ДФЕС — Пропорционалност)	10
2020/C 54/13	Дело C-143/19 P: Решение на Съда (пети състав) от 12 декември 2019 г. — Der Grüne Punkt - Duales System Deutschland GmbH/EUIPO (Обжалване — Марка на Европейския съюз — Регламент (ЕО) № 207/2009 — Членове 15 и 66 — Реално използване на колективна марка на Европейския съюз — Марка относно система за събиране и оползотворяване на отпадъци от опаковки — Поставяне върху опаковката на стоки, за които е регистрирана марката)	11
2020/C 54/14	Съединени дела C-566/19 PPU и C-626/19 PPU: Решение на Съда (първи състав) от 12 декември 2019 г. (преюдициално запитване от Cour d'appel, Rechtbank Amsterdam — Люксембург, Нидерландия) — Изпълнение на европейска заповед за арест, издадена срещу JR (C-566/19 PPU), YC (C-626/19 PPU) (Преюдициално запитване — Спешно преюдициално производство — Полицейско и съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси — Европейска заповед за арест — Рамково решение 2002/584/ПВР — Член 6, параграф 1 — Понятие за издаващ съдебен орган — Критерии — Европейска заповед за арест, издадена от прокуратурата на държава членка за целите на наказателното преследване)	11
2020/C 54/15	Дело C-625/19 PPU: Решение на Съда (първи състав) от 12 декември 2019 г. (преюдициално запитване от Rechtbank Amsterdam — Нидерландия) — Изпълнение на европейската заповед за арест срещу XD (Преюдициално запитване — Спешно преюдициално производство — Полицейско и съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси — Европейска заповед за арест — Рамково решение 2002/584/ПВР — Член 6, параграф 1 — Понятие за издаващ съдебен орган — Критерии — Европейска заповед за арест, издадена от прокуратурата на държава членка за целите на наказателното преследване)	12
2020/C 54/16	Дело C-627/19 PPU: Решение на Съда (първи състав) от 12 декември 2019 г. (преюдициално запитване от Rechtbank Amsterdam — Германия) — Изпълнение на европейска заповед за арест, издадена срещу ZB (Преюдициално запитване — Спешно преюдициално производство — Полицейско и съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси — Европейска заповед за арест — Рамково решение 2002/584/ПВР — Член 6, параграф 1 — Понятие за издаващ съдебен орган — Критерии — Европейска заповед за арест, издадена от прокуратурата на държава членка за целите на изпълнението на наказание)	13
2020/C 54/17	Дело C-725/19: Преюдициално запитване от Judecătoria Sector 2 București (Румъния), постъпило на 1 октомври 2019 г. — IO/Impuls Leasing România IFN SA	14
2020/C 54/18	Дело C-734/19: Преюдициално запитване от Tribunalul București (Румъния), постъпило на 4 октомври 2019 г. — ITH Comercial Timișoara SRL/Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Sector 1 a Finanțelor Publice.	14

2020/C 54/19	Дело C-748/19: Преюдициално запитване от Sąd Okręgowy w Warszawie (Полша), постъпило на 15 октомври 2019 г. — Prokuratura Rejonowa w Mińsku Mazowieckim/WB.	17
2020/C 54/20	Дело C-749/19: Преюдициално запитване от Sąd Okręgowy w Warszawie (Полша), постъпило на 15 октомври 2019 г. — Prokuratura Rejonowa Warszawa-Żoliborz w Warszawie/XA, YZ.	18
2020/C 54/21	Дело C-750/19: Преюдициално запитване от Sąd Okręgowy w Warszawie (Полша), постъпило на 15 октомври 2019 г. — Prokuratura Rejonowa Warszawa - Wola w Warszawie/DT.	19
2020/C 54/22	Дело C-751/19: Преюдициално запитване от Sąd Okręgowy w Warszawie (Полша), постъпило на 15 октомври 2019 г. — Prokuratura Rejonowa w Pruszkowie/ZY.	20
2020/C 54/23	Дело C-752/19: Преюдициално запитване от Sąd Okręgowy w Warszawie (Полша), постъпило на 15 октомври 2019 г. — Prokuratura Rejonowa Warszawa - Ursynów w Warszawie/AX.	22
2020/C 54/24	Дело C-753/19: Преюдициално запитване от Sąd Okręgowy w Warszawie (Полша), постъпило на 15 октомври 2019 г. — Prokuratura Rejonowa Warszawa - Wola w Warszawie/BV.	23
2020/C 54/25	Дело C-754/19: Преюдициално запитване от Sąd Okręgowy w Warszawie (Полша), постъпило на 15 октомври 2019 г. — Prokuratura Rejonowa Warszawa - Wola w Warszawie/CU.	24
2020/C 54/26	Дело C-763/19: Преюдициално запитване от Sąd Apelacyjny w Krakowie (Полша), постъпило на 18 октомври 2019 г. — D.S./S.P., A.P., D.K., Sz. w K.	25
2020/C 54/27	Дело C-764/19: Преюдициално запитване от Sąd Apelacyjny w Krakowie (Полша), постъпило на 18 октомври 2019 г. — C. S.A./Syndyk masy upadłości I.T. w upadłości likwidacyjnej.	26
2020/C 54/28	Дело C-765/19: Преюдициално запитване от Sąd Apelacyjny w Krakowie (Полша), постъпило на 18 октомври 2019 г. — M.Ś., I.Ś./R.B.P. Spółka Akcyjna.	27
2020/C 54/29	Дело C-790/19: Преюдициално запитване от Curtea de Apel Braşov (Румъния), постъпило на 24 октомври 2019 г. — Наказателно производство срещу LG, MH.	28
2020/C 54/30	Дело C-811/19: Преюдициално запитване от Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie (Румъния), постъпило на 4 ноември 2019 г. — наказателно производство срещу FQ, GP, HO, IN, JM.	28
2020/C 54/31	Дело C-822/19: Преюдициално запитване от Curtea de Apel Alba Iulia (Румъния), постъпило на 5 ноември 2019 г. — Flavourstream SRL/Direcţia Generală Regională a Finanţelor Publice Braşov, Agenţia Naţională de Administrare Fiscală - Direcţia Generală a Vămilei - Direcţia Regională Vamală Braşov - Biroul Vamal de Interior Sibiu.	29
2020/C 54/32	Дело C-834/19: Преюдициално запитване от Tribunale di Vicenza (Италия), постъпило на 15 ноември 2019 г. — AV/Ministero della Giustizia, Repubblica italiana.	30

2020/C 54/33	Дело C-837/19: Преюдициално запитване от Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa - SAAD) (Португалия), постъпило на 19 ноември 2019 г. — Super Bock Bebidas S.A./Autoridade Tributária e Aduaneira	31
2020/C 54/34	Дело C-843/19: Преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (Испания), постъпило на 20 ноември 2019 г. — Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)/BT	32
2020/C 54/35	Дело C-846/19: Преюдициално запитване от Tribunal d'arrondissement (Люксембург), постъпило на 21 ноември 2019 г. — EQ/Administration de l'Enregistrement, des Domaines et de la TVA	32
2020/C 54/36	Дело C-861/19: Преюдициално запитване от Juzgado de lo Social no 26 de Barcelona (Испания), постъпило на 26 ноември 2019 г. — LJ/INSS (Instituto Nacional de la Seguridad Social)	33
2020/C 54/37	Дело C-865/19: Преюдициално запитване от tribunal d'instance de Rennes (Франция), постъпило на 27 ноември 2019 г. — Caisse de Crédit Mutuel Le Mans Pontlieue/OG	34
2020/C 54/38	Дело C-870/19: Преюдициално запитване от Corte suprema di cassazione (Италия), постъпило на 26 ноември 2019 г. — Prefettura Ufficio territoriale del governo di Firenze/MI	35
2020/C 54/39	Дело C-871/19: Преюдициално запитване от Corte suprema di cassazione (Италия), постъпило на 26 ноември 2019 г. — Prefettura Ufficio territoriale del governo di Firenze/TB	35
2020/C 54/40	Дело C-876/19 P: Жалба, подадена на 29 ноември 2019 г. от PlasticsEurope срещу решението, постановено от Общия съд (пети състав) на 20 септември 2019 г. по дело T-636/17, PlasticsEurope/ECHA	36
2020/C 54/41	Дело C-879/19: Преюдициално запитване от Sąd Najwyższy (Полша), постъпило на 2 декември 2019 г. — FORMAT Urządzenia i Montaż Przemysłowe/Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Warszawie	37
2020/C 54/42	Дело C-884/19 P: Жалба, подадена на 3 декември 2019 г. от Европейската комисия срещу решението, постановено от Общия съд (пети състав) на 24 септември 2019 г. по дело T-586/14 RENV, Xinyi PV Products (Anhui) Holdings/Комисия	38
2020/C 54/43	Дело C-890/19 P: Жалба, подадена на 4 декември 2019 г. от Fortischem a.s. срещу решението, постановено от Общия съд (шести състав) на 24 септември 2019 г. по дело T-121/15, Fortischem/Комисия	39
2020/C 54/44	Дело C-895/19: Преюдициално запитване от Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach (Полша), постъпило на 4 декември 2019 г. — A./Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej	40
2020/C 54/45	Дело C-898/19 P: Жалба, подадена на 4 декември 2019 г. от Ирландия срещу решението, постановено от Общия съд (седми разширен състав) на 24 септември 2019 г. по съединени дела T-755/15 и T-759/15, Люксембург и Fiat Chrysler Finance Europe/Комисия	41
2020/C 54/46	Дело C-899/19 P: Жалба, подадена на 4 декември 2019 г. от Румъния срещу решението, постановено от Общия съд (втори състав) на 24 септември 2019 г. по дело T-391/17, Румъния/Комисия	42

2020/C 54/47	Дело C-900/19: Преюдициално запитване от Conseil d'État (Франция), постъпило на 6 декември 2019 г. — One Voice, Ligue pour la protection des oiseaux/Ministre de la Transition écologique et solidaire	43
2020/C 54/48	Дело C-904/19: Преюдициално запитване от Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie (Полша), постъпило на 10 декември 2019 г. — E. Sp. z o.o./K.S.....	43
2020/C 54/49	Дело C-913/19: Преюдициално запитване от Sąd Rejonowy w Białymstoku (Полша), постъпило на 13 декември 2019 г. — CNP spółka z o.o./Gefion Insurance A/S.....	45
Общ съд		
2020/C 54/50	Дело T-21/18: Решение на Общия съд от 17 декември 2019 г. — Полша/Комисия (ЕФГЗ и ЕЗФРСР — Разходи, изключени от финансиране — Сектори на плодовете и зеленчуците — Помощи за групи производители — Разходи, направени от Полша — Пропуски в основните и спомагателните проверки — Проверки на планове за признаване и на критериите за признаване — Проверки по заявленията за подпомагане — Възможност за участие на групите от производители — Икономическа последователност — Необходимост и допустимост на инвестициите — Основателност на разходите — Системни недостатъци — Риск за ЕФГЗ — Коригиращи мерки — Фиксирани ставки в размер на 25 %)	46
2020/C 54/51	Дело T-22/18: Решение на Общия съд от 19 декември 2019 г. — България/Комисия (ЕФГЗ и ЕЗФРСР — Разходи, изключени от финансиране — Разходи, направени от България — Развитие на селските райони — Качество на проверките на място — Проверка на критериите за допустимост и подбор — Финансови корекции — Проверки ex post — Методология за изчисляване на финансовите корекции — Повторяемост — Коригиращи мерки — Процедура за уравниване по съответствие — Правна сигурност — Принцип на добро финансово управление — Пропорционалност).....	47
2020/C 54/52	Дело T-100/18: Решение на Общия съд от 19 декември 2019 г. — Wehrheim/ЕЦБ (Публична служба — Персонал на ЕЦБ — Възнаграждение — Надбавка за експатриране — Отмяна — Отговорност — Имуществени и неимуществени вреди — Служебно нарушение)	47
2020/C 54/53	Дело T-295/18: Решение на Общия съд от 19 декември 2019 г. — Гърция/Комисия (ЕФОГЗ и ЕЗФРСР — Разходи, изключени от финансиране — Разходи, направени от Гърция — Развитие на селските райони — отделени от производството преки помощи — Ключови проверки — Фиксирани финансови корекции)	48
2020/C 54/54	Дело T-383/18: Решение на Общия съд от 19 декември 2019 г. — Sta*Ware EDV Beratung/EUIPO — Accelerate IT Consulting (businessNavi) (Марка на Европейския съюз — Производство по отмяна — Фигуративна марка на Европейския съюз „businessNavi“ — Реално използване на марката — Частична отмяна — Член 51, параграф 1, буква а) и параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 58, параграф 1, буква а) и параграф 2 от Регламент (ЕС) 2017/1001).....	49
2020/C 54/55	Дело T-504/18: Решение на Общия съд от 19 декември 2019 г. — XG/Комисия (Служители на частно дружество — доставчик на информационни услуги в рамките на институцията — Отказ да се предостави достъп до сградите на Комисията — Компетентност на автора на акта).....	50
2020/C 54/56	Дело T-317/19 R: Определение на председателя на Общия съд от 7 ноември 2019 г. — AMVAC Netherlands/Комисия (Обезпечително производство — Продукти за растителна защита — Регламент (ЕО) № 1107/2009 — Активно вещество етопрофос — Условия за одобрение на пускането на пазара на веществото — Молба за спиране на изпълнението — Липса на неотложност).....	50

2020/C 54/57	Дело T-715/19: Иск, предявен на 21 октомври 2019 г. — Wagenknecht/Европейски съвет.	51
2020/C 54/58	Дело T-804/19: Жалба, подадена на 20 ноември 2019 г. — НС/Комисия	52
2020/C 54/59	Дело T-823/19: Жалба, подадена на 4 декември 2019 г. — JMS Sports/EUIPO — Inter-Vion (Спираловидни ластици за коса)	53
2020/C 54/60	Дело T-829/19: Жалба, подадена на 4 декември 2019 г. — Palírna U Zeleného stromu/EUIPO — Bacardi (BLEND 42 VODKA).....	54
2020/C 54/61	Дело T-830/19: Жалба, подадена на 4 декември 2019 г. — Palírna U Zeleného stromu/EUIPO — Bacardi (BLEND 42 VODKA).....	55
2020/C 54/62	Дело T-831/19: Жалба, подадена на 4 декември 2019 г. — Palírna U Zeleného stromu/EUIPO — Bacardi (BLEND 42 FIRST CZECH BLENDED VODKA).....	56
2020/C 54/63	Дело T-849/19: Жалба, подадена на 16 декември 2019 г. — Leonardo/Frontex.....	57
2020/C 54/64	Дело T-853/19: Жалба, подадена на 17 декември 2019 г. — Tehrani/EUIPO — Blue Genes (Earnest Sewn).....	59
2020/C 54/65	Дело T-854/19: Жалба, подадена на 17 декември 2019 г. — Franz Schröder/EUIPO — RDS Design (MONTANA) .	60
2020/C 54/66	Дело T-855/19: Жалба, подадена на 17 декември 2019 г. — Franz Schröder/EUIPO — RDS Design (MONTANA) .	61
2020/C 54/67	Дело T-856/19: Жалба, подадена на 17 декември 2019 г. — Franz Schröder/EUIPO — RDS Design (MONTANA) .	62
2020/C 54/68	Дело T-859/19: Жалба, подадена на 9 декември 2019 г. — Alkemie Group/EUIPO — Mann & Schröder (ALKEMIE)	63
2020/C 54/69	Дело T-860/19: Жалба, подадена на 9 декември 2019 г. — Alkemie Group/EUIPO — Mann & Schröder (ALKEMIE)	63

IV

(Информация)

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ
СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Последни публикации на Съда на Европейския съюз в Официален вестник на Европейския съюз

(2020/C 54/01)

Последна публикация

ОВ C 45, 10.2.2020 г.

Предишни публикации

ОВ C 36, 3.2.2020 г.

ОВ C 27, 27.1.2020 г.

ОВ C 19, 20.1.2020 г.

ОВ C 10, 13.1.2020 г.

ОВ C 432, 23.12.2019 г.

ОВ C 423, 16.12.2019 г.

Може да намерите тези текстове на адрес

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Обявления)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Решение на Съда (осми състав) от 11 декември 2019 г. — Mytilinaios Anonymos Etairia – Omilos Epicheiriseon, по-рано Alouminion tis Ellados VEAЕ/Европейска комисия, Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI)

(Дело C-332/18 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Държавни помощи — Производство на алуминий — Предоставена с договор преференциална тарифа за доставка на електроенергия — Решение, с което помощта се обявява за съвместима с вътрешния пазар — Прекратяване на договора — Спиране със съдебен акт, постановен по реда на обезпечителното производство, на последиците от прекратяването — Решение, с което помощта се обявява за неправомерна)

(2020/C 54/02)

Език на производството: гръцки

Страни

Жалбоподател: Mytilinaios Anonymos Etairia – Omilos Epicheiriseon, по-рано Alouminion tis Ellados VEAЕ (представители: N. Korogiannakis, N. Keramidas, E. Chrysafis, D. Diakopoulos и A. Komninos, dikigoroι, и K. Struckmann, Rechtsanwalt)

Други страни в производството: Европейска комисия (представители: A. Bouchagiar и E. Gippini Fournier), Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI) (представители: E. Bourtzalas и D. Waelbroeck, avocats, и C. Synodinos, H. Tagaras, E. Salaka, dikigoroι)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Mytilinaios Anonymos Etairia – Omilos Epicheiriseon, да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ C 285, 13.8.2018 г.

Решение на Съда (пети състав) от 12 декември 2019 г. (преюдициално запитване от Najvyšší súd Slovenskej republiky — Словакия) — Slovenské elektrárne a.s./Úrad pre vybrané hospodárske subjekty, anciennement Daňový úrad pre vybrané daňové subjekty

(Дело C-376/18) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Допустимост — Общи правила за вътрешния пазар на електроенергия — Директива 2009/72/ЕО — Приложно поле — Член 3 — Цели — Принцип на недопускане на дискриминация — Специална такса, с която се облагат приходите на образувания, притежаващи разрешение за осъществяване на дейност в регулираните сектори — Електроенергиен сектор)

(2020/С 54/03)

Език на производството: словашки

Запитваща юрисдикция

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Страни в главното производство

Жалбоподател: Slovenské elektrárne a.s.

Ответник: Úrad pre vybrané hospodárske subjekty, anciennement Daňový úrad pre vybrané daňové subjekty

Диспозитив

Директива 2009/72/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 година относно общите правила за вътрешния пазар на електроенергия и за отмяна на Директива 2003/54/ЕО, и по-конкретно член 3, параграфи 1—3 и 10 от нея, трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национална правна уредба, с която се въвежда специална такса върху приходите от дейности, осъществявани както на национално равнище, така и в чужбина, на предприятия, извършващи дейността си въз основа на разрешение, издадено от публичен орган, в различни сектори на регулирана дейност, включително на предприятия, които имат разрешение за доставка на електроенергия, издадено от компетентния национален регулаторен орган.

⁽¹⁾ ОВ С 285, 13.8.2018 г.

Решение на Съда (първи състав) от 12 декември 2019 г. (преюдициално запитване от Raad van State — Нидерландия) — Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid/E.P.

(Дело C-380/18) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Контрол по границите, убежище и имиграция — Регламент (ЕС) 2016/399 — Кодекс на Съюза за режима на движение на лица през границите (Кодекс на шенгенските граници) — Член 6 — Условия за влизане на гражданите на трети страни — Понятие „заплаха за обществения ред“ — Решение за връщане на гражданин на трета страна, който е в незаконен престой)

(2020/С 54/04)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Raad van State

Страни в главното производство

Жалбоподател: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid,

Ответник: E.P.

Диспозитив

Член 6, параграф 1, буква д) от Регламент (ЕС) 2016/399 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2016 година относно Кодекс на Съюза за режима на движение на лица през границите (Кодекс на шенгенските граници) трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национална практика, съгласно която компетентните органи могат да приемат решение за връщане на гражданин на трета страна, който не е длъжен да притежава виза и присъства на територията на държавите членки за краткосрочен престой, тъй като е счетен за заплаха за обществения ред, защото е заподозрян в извършване на престъпление, при условие че посочената практика се прилага само ако, от една страна, това престъпление предвид естеството му и предвиденото наказание е достатъчно тежко, за да обоснове незабавното прекратяване на престоя на този гражданин на територията на държавите членки, и от друга страна, тези органи разполагат с непротиворечиви, обективни и конкретни доказателства в подкрепа подозренията си, като това трябва да се провери от запитващата юрисдикция.

⁽¹⁾ ОВ C 294, 20.8.2018 г.

Решение на Съда (първи състав) от 12 декември 2019 г. (преюдициално запитване от Raad van State — Нидерландия) — G.S. (C-381/18), V.G. (C-382/18)/Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Съединени дела C-381/18 и C-382/18) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Контрол по границите, убежище и миграция — Имиграционна политика — Директива 2003/86/ЕО — Право на събиране на семейството — Необходими условия за упражняване на правото на събиране на семейството — Понятие „основания, свързани с обществения ред“ — Отхвърляне на заявление за влизане и пребиваване на член на семейството — Оттегляне или отказ за подновяване на разрешение за пребиваване на член на семейството)

(2020/C 54/05)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Raad van State

Страни в главното производство

Жалбоподатели: G.S. (C-381/18), V.G. (C-382/18)

Ответник: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Диспозитив

- 1) Съдът е компетентен на основание член 267 ДФЕС да тълкува член 6 от Директива 2003/86/ЕО на Съвета от 22 септември 2003 година относно правото на събиране на семейството в положение, в което юрисдикция следва да се произнесе по заявление за влизане и пребиваване на гражданин на трета страна, член на семейството на гражданин на Съюза, който не е упражнил правото си на свободно движение, когато съгласно националното право тази разпоредба е приложима пряко и безусловно към такова положение.

- 2) Член 6, параграфи 1 и 2 от Директива 2003/86 трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национална практика, по силата на която компетентните органи могат на основания, свързани с обществения ред, от една страна, да отхвърлят подадено въз основа на тази директива заявление за влизане и пребиваване поради осъждането за престъпление при предишно пребиваване на територията на съответната държава членка, а от друга страна, да оттеглят основано на посочената директива разрешение за пребиваване или да откажат подновяването му, когато заявителят е осъден на достатъчно тежко наказание в сравнение с продължителността на пребиваването, при условие че тази практика се прилага само ако престъплението, за което е постановена въпросната присъда, е достатъчно тежко, за да се установи, че е необходимо да се изключи пребиваването на заявителя и че тези органи извършват индивидуалната преценка, предвидена в член 17 от същата директива, като запитващата юрисдикция следва да провери това обстоятелство.

(¹) ОВ С 294, 20.8.2018 г.

Решение на Съда (първи състав) от 12 декември 2019 г. (преюдициално запитване от Korkein oikeus — Финландия) — ML/Aktiva Finants OÜ

(Дело C-433/18) (¹)

(Преюдициално запитване — Регламент (ЕО) № 44/2001 — Компетентност, признаване и изпълнение на съдебни решения по граждански и търговски дела — Изискване за осигуряване на ефективни правни средства за защита и условие за състезателност на производството — Решение на национална юрисдикция, с което се допуска изпълнение на съдебно решение, постановено от съд или правораздавателен орган на друга държава членка — Национално производство по допускане на жалба до разглеждане пред въззивна инстанция)

(2020/C 54/06)

Език на производството: фински

Запитваща юрисдикция

Korkein oikeus

Страни в главното производство

Жалбоподател: ML

Ответник: Aktiva Finants OÜ

Диспозитив

- 1) Член 43, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела трябва да се тълкува в смисъл, че не се противопоставя на производство по допускане на жалбите до по-нататъшно разглеждане, при което, от една страна, въззивният съд се произнася по допускането на обжалването въз основа на решението на първоинстанционния съд, на жалбата, с която е сезиран, на евентуалното становище на ответната страна и ако е необходимо, въз основа на други материали по делото, а от друга страна, по-нататъшното разглеждане на жалбата се допуска по-специално ако има съмнения относно правилността на разглежданото решение, ако не е възможно да се прецени правилността на това решение без по-нататъшното разглеждане на жалбата или ако е налице друга важна причина за допускане на жалбата.

- 2) Член 43, параграф 3 от Регламент № 44/2001 трябва да се тълкува в смисъл, че допуска производство по разглеждане на жалба срещу решение по молба за допускане на изпълнение, което производство не изисква предварително изслушване на ответната страна, когато постановеното решение е благоприятно за нея.

(¹) ОВ С 352, 1.10.2018 г.

Решение на Съда (пети състав) от 12 декември 2019 г. (преюдициално запитване от Oberster Gerichtshof — Австрия) — Otis GmbH, Schindler Liegenschaftsverwaltung GmbH, Schindler Aufzüge und Fahrtreppen GmbH, Kone AG, Thyssenkrupp Aufzüge GmbH/Land Oberösterreich и др.

(Дело C-435/18) (¹)

(Преюдициално запитване — Член 101 ДФЕС — Поправяне на вредите, причинени от картел — Право на обезщетение на лицата, които не действат като доставчик или потребител на засегнатия от картела пазар — Вреди, претърпени от публичноправен субект, който е отпуснал заеми при изгодни условия с оглед на придобиването на стоки, предмет на картела)

(2020/C 54/07)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberster Gerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Otis GmbH, Schindler Liegenschaftsverwaltung GmbH, Schindler Aufzüge und Fahrtreppen GmbH, Kone AG, Thyssenkrupp Aufzüge GmbH

Ответници: Land Oberösterreich, Gemeinnützige Wohnungsgenossenschaft „Lebensräume“ eingetragene GmbH, EBS Wohnungsgesellschaft mbH, WAG Wohnungsanlagen GmbH, WSG Gemeinnützige Wohn- und Siedlergemeinschaft reg.GmbH, Neue Heimat Oberösterreich Gemeinnützige Wohnungs- und SiedlungsgesmbH, BRW Gemeinnützige Wohnungs- und Siedlungsgenossenschaft „Baureform Wohnstätte“ eingetragene Gen.m.b.H., Gemeinnützige Wohnungs- und Siedlungsgenossenschaft „Familie“ eingetragene Gen.m.b.H., VLW Vereinigte Linzer Wohnungsgenossenschaften Gemeinnützige GmbH, Gemeinnützige Steyrer Wohn- und Siedlung Genossenschaft „Styria“ reg.Gen.m.b.H., Innviertler Gemeinnützige Wohnungs- und Siedlungsgenossenschaft reg.Gen.m.b.H., Gemeinnützige Wohnungsgesellschaft der Stadt Steyr GmbH, Gemeinnützige Industrie-Wohnungsaktiengesellschaft, Gemeinnützige Siedlungsgesellschaft m.b.H. für den Bezirk Vöcklabruck, GEWOG Neues Heim Gemeinnützige Wohnungsgesellschaft m.b.H.

Диспозитив

Член 101 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че лицата, които не действат като доставчик или потребител на засегнатия от картел пазар, но са предоставили подпомагане под формата на насърчителни заеми на купувачи на предлагани на този пазар продукти, могат да искат участвали в картела предприятия да бъдат осъдени да поправят вредите, които тези лица са претърпели, защото посоченото подпомагане е било в размер, по-висок отколкото е щял да бъде при липсата на картела, поради което те не са могли да използват тази разлика за други цели, носещи по-голяма печалба.

(¹) ОВ С 352, 1.10.2018 г.

Решение на Съда (първи състав) от 12 декември 2019 г. (преюдициално запитване от Juzgado de lo Social n 3 de Gerona — Испания) — WA/Instituto Nacional de la Seguridad Social

(Дело C-450/18) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Социална политика — Директива 79/7/ЕИО — Равно третиране на мъжете и жените в сферата на социалното осигуряване — Член 4, параграфи 1 и 2 — Член 7, параграф 1 — Изчисляване на обезщетенията — Директива 2006/54/ЕО — Равно третиране на мъжете и жените в областта на заетостта и професиите — Национална правна уредба, предвиждаща право на добавка към пенсията на жени, които са имали две или повече рождени или осиновени деца и получават зависеща от вноски пенсия за трайна загуба на работоспособност — Непредоставяне на такова право на намиращите се в същото положение мъже — Сходно положение — Пряка дискриминация, основана на пола — Дерогации — Липса)

(2020/C 54/08)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Juzgado de lo Social n 3 de Gerona

Страни в главното производство

Жалбоподател: WA

Ответник: Instituto Nacional de la Seguridad Social

Диспозитив

Директива 79/7/ЕИО на Съвета от 19 декември 1978 година относно постепенното прилагане на принципа на равното третиране на мъжете и жените в сферата на социалното осигуряване трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба като разглежданата в главното производство, която предоставя право на добавка към пенсията на жени, които са имали две или повече рождени или осиновени деца и получават зависеща от вноски пенсия за трайна загуба на работоспособност по национална схема за социално осигуряване, докато намиращите се в същото положение мъже нямат право на такава добавка към пенсията.

⁽¹⁾ ОВ C 399, 5.11.2018 г.

Решение на Съда (пети състав) от 12 декември 2019 г. (преюдициално запитване от Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Унгария) — TB/Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

(Дело C-519/18) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Имиграционна политика — Право на събиране на семейството — Директива 2003/86/ЕО — Член 10, параграф 2 — Оправотозираща разпоредба — Необходими условия за упражняване на правото на събиране на семейството — Член на семейството на бежанец, който не е посочен в член 4 — Понятие „лице на издръжка“)

(2020/C 54/09)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Страни в главното производство

Жалбоподател: ТВ

Ответник: Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

Диспозитив

Член 10, параграф 2 от Директива 2003/86/ЕО на Съвета от 22 септември 2003 година относно правото на събиране на семейството трябва да се тълкува в смисъл, че допуска държава членка да признае на сестрата на бежанец правото на събиране на семейството само ако е неспособна да задоволи собствените си нужди по причина на здравословното си състояние и при условие че:

- от една страна, посочената неспособност се прецени, като се вземе предвид особеното положение, в което се намират бежанците, и след извършване на индивидуална преценка, която отчита всички релевантни обстоятелства, и
- от друга страна, може да се установи, като се вземе предвид особеното положение, в което се намират бежанците, и след индивидуална преценка, която отчита всички релевантни обстоятелства, че бежанецът действително осигурява материална помощ на съответното лице или че бежанецът, изглежда, е членът на семейството, който има най-голяма възможност да осигури необходимата материална помощ.

(¹) ОВ С 436, 3.12.2018 г.

Решение на Съда (трети състав) от 11 декември 2019 г. (преюдициално запитване от Tribunalul București — Румъния) — ТК/Asociația de Proprietari bloc M5A-ScaraA

(Дело C-708/18) (¹)

(Преюдициално запитване — Защита на физическите лица при обработването на лични данни — Харта на основните права на Европейския съюз — Членове 7 и 8 — Директива 95/46/ЕО — Член 6, параграф 1, буква в) и член 7, буква е) — Легитимност на обработването на лични данни — Национална правна уредба, позволяваща видеонаблюдение с цел да се гарантира сигурността и защитата на лица, и потти и стойности и да се постигнат законни интереси без съгласието на съответното лице — Въвеждане на система за видеонаблюдение в общите части на жилищна сграда)

(2020/C 54/10)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Tribunalul București

Страни в главното производство

Жалбоподател: ТК

Ответник: Asociația de Proprietari bloc M5A-ScaraA

Диспозитив

Член 6, параграф 1, буква в) и член 7, буква е) от Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 година за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни, във връзка с членове 7 и 8 от Хартата на основните права на Европейския съюз, трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат национални разпоредби, които разрешават въвеждането на система за видеонаблюдение като разглежданата в главното производство система, инсталирана в общите части на жилищна сграда, за да преследва законни интереси, изразяващи се в гарантиране на охраната и защитата на лицата и имуществото, без съгласието на засегнатите лица, ако обработването на лични данни посредством разглежданата система за видеонаблюдение отговаря на условията, поставени в посочения член 7, буква е), което запитващата юрисдикция има задачата да провери.

(¹) ОВ С 65, 18.2.2019 г.

Решение на Съда (десети състав) от 12 декември 2019 г. — Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост/Wajos GmbH.

(Дело C-783/18 P) (¹)

(Обжалване — Марка на Европейския съюз — Регламент (ЕО) № 207/2009 — Член 7, параграф 1, буква б) — Абсолютно основание за отказ — Марки, лишени от отличителен характер — Триизмерни марки, състоящи се от формата на стоката — Критерии за преценка на отличителния характер — Задължение за мотивиране — Форма на опаковъчна кутия — Алфора)

(2020/C 54/11)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: D. Hanf)

Друга страна в производството: Wajos GmbH (представители: J. Schneiders, R. Krillke и B. Schneiders, Rechtsanwälte)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) да понесе, наред с направените от нея съдебни разноски, и тези на Wajos GmbH.

(¹) ОВ С 112, 25.3.2019 г.

Решение на Съда (девети състав) от 11 декември 2019 г. (преюдициално запитване от Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas — Литва) — TV Play Baltic AS/Lietuvos radijo ir televizijos komisija

(Дело C-87/19) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Електронни съобщителни мрежи и услуги — Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива) — Член 2, буква м) — Предоставяне на електронна съобщителна мрежа — Понятие — Директива 2002/22/ЕО (Директива за универсалната услуга) — Член 31, параграф 1 — Задължение за пренос на определени радио- или телевизионни канали — Оператор, който предлага пакет от канали по сателит — Разумни задължения за пренос — Условия — Член 56 ДФЕС — Пропорционалност)

(2020/C 54/12)

Език на производството: литовски

Запитваща юрисдикция

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Страни в главното производство

Жалбоподател: TV Play Baltic AS

Отговорник: Lietuvos radijo ir televizijos komisija

в присъствието на: Lietuvos nacionalinis radijas ir televizija VŠĮ

Диспозитив

- 1) Член 2, буква м) от Директива 2002/21/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 година относно общата регулаторна рамка за електронните съобщителни мрежи и услуги (Рамкова директива) трябва да се тълкува в смисъл, че дейност по препредаване на телевизионни програми посредством сателитни мрежи, принадлежащи на трети лица, не попада в обхвата на понятието „предоставяне на електронна съобщителна мрежа“ по смисъла на тази разпоредба.
- 2) Член 31, параграф 1 от Директива 2002/22/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 година относно универсалната услуга и правата на потребителите във връзка с електронните съобщителни мрежи и услуги (Директива за универсалната услуга) трябва да се тълкува в смисъл, че допуска държавите членки да налагат задължение за пренос на телевизионна програма на предприятия, които препредават чрез сателитни мрежи, принадлежащи на трети лица, телевизионни програми, защитени със система за условен достъп, и предлагат на клиентите си пакети от телевизионни програми.
- 3) Член 56 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че допуска държавите членки да налагат задължение за безплатен пренос на телевизионен канал на предприятия, които препредават чрез сателитни мрежи, принадлежащи на трети лица, телевизионни програми, защитени със система за условен достъп, и предлагат на клиентите си пакети от телевизионни програми, при условие че, от една страна, това задължение за пренос позволява на значителен брой или на значителен процент на крайните ползватели на средствата за разпространение на телевизионните програми като цяло да имат достъп до канала, който се ползва от въпросното задължение, и от друга страна, при условие че се вземе предвид географското разпределение на крайните ползватели на услугите, предоставяни от оператора, на когото е наложено същото това задължение за пренос, обстоятелството, че той препредава този канал, без да го кодира, и обстоятелството, че въпросният канал е достъпен безплатно в интернет, както и посредством наземната телевизионна мрежа, което запитващата юрисдикция следва да провери.

⁽¹⁾ ОВ C 155, 6.5.2019 г.

Решение на Съда (пети състав) от 12 декември 2019 г. — Der Grüne Punkt - Duales System Deutschland GmbH/EUIPO(Дело C-143/19 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Марка на Европейския съюз — Регламент (ЕО) № 207/2009 — Членове 15 и 66 — Реално използване на колективна марка на Европейския съюз — Марка относно система за събиране и оползотворяване на отпадъци от опаковки — Поставяне върху опаковката на стоки, за които е регистрирана марката)

(2020/C 54/13)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Der Grüne Punkt - Duales System Deutschland GmbH (представител: P. Goldenbaum, Rechtsanwältin)

Друга страна в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) (представител: D. Hanf)

Диспозитив

- 1) Отменя решението на Общия съд на Европейския съюз от 12 септември 2018 г., Der Grüne Punkt/EUIPO — Halston Properties (Изображение на кръг с две стрелки) (T 253/17, EU:T:2018:909).
- 2) Отменя решението на пети апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 20 февруари 2017 г. (преписка R 1357/2015 5).
- 3) Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) понася, наред с направените от нея съдебни разноси, и съдебните разноси, направени от Der Grüne Punkt — Duales System Deutschland GmbH в настоящото производство по обжалване и в първоинстанционното производство.

⁽¹⁾ ОВ C 220, 1.7.2019 г.

Решение на Съда (първи състав) от 12 декември 2019 г. (преюдициално запитване от Cour d'appel, Rechtbank Amsterdam — Люксембург, Нидерландия) — Изпълнение на европейска заповед за арест, издадена срещу JR (C-566/19 PPU), YC (C-626/19 PPU)

(Съединени дела C-566/19 PPU и C-626/19 PPU) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Спешно преюдициално производство — Полицейско и съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси — Европейска заповед за арест — Рамково решение 2002/584/ПВР — Член 6, параграф 1 — Понятие за издаващ съдебен орган — Критерии — Европейска заповед за арест, издадена от прокуратурата на държава членка за целите на наказателното преследване)

(2020/C 54/14)

Език на производството: френски и нидерландски

Запитваща юрисдикция

Cour d'appel, Rechtbank Amsterdam

Страни в главното производство

JR (C-566/19 PPU), YC (C-626/19 PPU)

Диспозитив

Член 6, параграф 1 от Рамково решение 2002/584/ПВР на Съвета от 13 юни 2002 година относно европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите членки, изменено с Рамково решение 2009/299/ПВР на Съвета от 26 февруари 2009 г., следва да се тълкува в смисъл, че понятието „издаващ съдебен орган“ по смисъла на тази разпоредба обхваща магистратите прокурори от дадена държава членка, на които са възложени функциите по повдигане и поддържане на обвинението и които се намират под ръководството и контрола на своите висшестоящи ръководители, доколкото при издаването на европейската заповед за арест техният статут им предоставя гаранция за независимост, по-специално по отношение на изпълнителната власт.

Рамково решение 2002/584, изменено с Рамково решение 2009/299, трябва да се тълкува в смисъл, че са изпълнени изискванията, присъщи на ефективна съдебна защита, от която трябва да се ползва лице, по отношение на което е издадена европейска заповед за арест за целите на наказателното преследване, когато съгласно законодателството на издаващата държава членка условията за издаване на тази заповед, и по-специално нейният пропорционален характер, подлежат на съдебен контрол в тази държава членка.

⁽¹⁾ ОВ С 337, 7.10.2019 г.
ОВ С 383, 11.11.2019 г.

Решение на Съда (първи състав) от 12 декември 2019 г. (преюдициално запитване от Rechtbank Amsterdam — Нидерландия) — Изпълнение на европейската заповед за арест срещу XD

(Дело C-625/19 PPU) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Спешно преюдициално производство — Полицейско и съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси — Европейска заповед за арест — Рамково решение 2002/584/ПВР — Член 6, параграф 1 — Понятие за издаващ съдебен орган — Критерии — Европейска заповед за арест, издадена от прокуратурата на държава членка за целите на наказателното преследване)

(2020/C 54/15)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Rechtbank Amsterdam

Страна в главното производство

XD

Диспозитив

Рамково решение 2002/584/ПВР на Съвета от 13 юни 2002 година относно европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите членки, изменено с Рамково решение 2009/299/ПВР на Съвета от 26 февруари 2009 г., трябва да се тълкува в смисъл, че са изпълнени изискванията, присъщи на ефективна съдебна защита, от която трябва да се ползва лице, по отношение на което е издадена европейска заповед за арест за целите на наказателното преследване, ако съгласно законодателството на издаващата държава членка условията за издаване на тази заповед, и по-специално нейният пропорционален характер, подлежат на съдебен контрол в тази държава членка.

(¹) ОВ С 382, 11.11.2019 г.

**Решение на Съда (първи състав) от 12 декември 2019 г. (преюдициално запитване от Rechtbank Amsterdam — Германия)
— Изпълнение на европейска заповед за арест, издадена срещу ZB**

(Дело C-627/19 PPU) (¹)

(Преюдициално запитване — Спешно преюдициално производство — Полицейско и съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси — Европейска заповед за арест — Рамково решение 2002/584/ПВР — Член 6, параграф 1 — Понятие за издаващ съдебен орган — Критерии — Европейска заповед за арест, издадена от прокуратурата на държава членка за целите на изпълнението на наказанието)

(2020/C 54/16)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Rechtbank Amsterdam

Страна в главното производство

ZB

Диспозитив

Рамково решение 2002/584/ПВР на Съвета от 13 юни 2002 година относно европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите членки, изменено с Рамково решение 2009/299/ПВР на Съвета от 26 февруари 2009 г., следва да се тълкува в смисъл, че допуска законодателство на държава членка, което, макар да предоставя компетентност за издаване на европейска заповед за арест за целите на изпълнението на наказание на орган, който участва в правораздаването на тази държава членка, но самият той не е юрисдикция, не предвижда възможност за самостоятелно обжалване по съдебен ред на решението на този орган за издаване на европейска заповед за арест.

(¹) ОВ С 383, 11.11.2019 г.

Преюдициално запитване от Judecătoria Sector 2 București (Румъния), постъпило на 1 октомври 2019 г. — IO/Impuls Leasing România IFN SA

(Дело C-725/19)

(2020/C 54/17)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Judecătoria Sector 2 București

Страни в главното производство

Ищец — възразяваща страна: IO

Ответник: Impuls Leasing România IFN SA

Преюдициален въпрос

Трябва ли с оглед на принципа на ефективност Директива 93/13/ЕИО ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че не допуска национално законодателство като действащата румънска правна уредба на условията за допустимост на възражението срещу принудителното изпълнение — член 713, алинея 2 от Гражданскопроцесуалния кодекс, изменен със Закон № 310/2018 — което не предвижда възможност при направено възражение срещу принудителното изпълнение да се прецени, по искане на потребителя или служебно от съда, дали са неравноправни клаузите на договор за лизинг, който представлява изпълнително основание, тъй като по отношение на договорите, сключени между „потребител“ и „продавач или доставчик“ („търговец“), е възможно да се извърши преценка за наличието на неравноправни клаузи по смисъла на тази директива по общия исков ред?

⁽¹⁾ Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори (ОВ L 95, 1993 г., стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 273).

Преюдициално запитване от Tribunalul București (Румъния), постъпило на 4 октомври 2019 г. — ITH Comercial Timișoara SRL/Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Sector 1 a Finanțelor Publice

(Дело C-734/19)

(2020/C 54/18)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Tribunalul București

Страни в главното производство

Жалбоподател: ITH Comercial Timișoara SRL

Ответници: Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Sector 1 a Finanțelor Publice

Преюдициални въпроси

- 1.1. Допускат ли разпоредбите на Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност⁽¹⁾, и по-конкретно членове 167 и 168, принципът на правна сигурност и на защита на оправданите правни очаквания, принципът на недопускане на дискриминация и принципът на данъчен неутралитет възможността данъчнозадължено лице да загуби правото на приспадане на ДДС, свързан с някои инвестиционни разходи, направени от това данъчнозадължено лице с намерението да ги използва за осъществяването на облагаема сделка, ако планираната инвестиция впоследствие бъде преустановена?
- 1.2. Допускат ли същите разпоредби и същите принципи, в случай на отказ от инвестицията, правото на приспадане да се постави под въпрос и при обстоятелства, различни от тези, в които данъчнозадълженото лице е извършило злоупотреба или укриване на данъци?
- 1.3. Допускат ли същите разпоредби и същите принципи тълкуване в смисъл, че сред обстоятелствата, при които правото на приспадане може се постави под въпрос в случай на отказ от инвестицията, попадат:
 - 1.3.1. последващото реализиране на риск от неосъществяване на инвестицията, известен на данъчнозадълженото лице към момента на извършване на инвестиционните разходи, какъвто би било обстоятелството, че публичноправен орган не е одобрил градоустройствен план, необходим за осъществяването на въпросната инвестиция;
 - 1.3.2. промяната с течение на времето на икономическите обстоятелства, така че планираната инвестиция губи рентабилността, която е имала към началната си дата?
- 1.4. Трябва ли разпоредбите на Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност и общите принципи на европейското право да се тълкуват в смисъл, че в случай на отказ от инвестицията:
 - 1.4.1. злоупотребата или укриването на данъци, които оправдават поставянето под въпрос на правото на приспадане, са по презумпция или трябва да бъдат доказани от данъчните органи;
 - 1.4.2. доказването на злоупотребата или укриването на данъци става с оборима презумпция или с обективни доказателства?
- 1.5. Допускат ли разпоредбите на Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност и общите принципи на европейското право възможността, в случай на отказ от инвестицията, злоупотребата или укриването на данъци, които оправдават поставянето под въпрос на правото на приспадане, да се вземат предвид, когато данъчнозадълженото лице не може да се възползва от стоките или услугите, за които е приспаднало ДДС, с каквато и да било цел, следователно нито дори за чисто частни цели?
- 1.6. Трябва ли разпоредбите на Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност и общите принципи на европейското право да се тълкуват в смисъл, че в случай на отказ от инвестицията обстоятелства, настъпили след извършване на разходите от страна на данъчнозадълженото лице, като например (i) настъпване на икономическа криза или (ii) реализиране на риск от неосъществяване на инвестицията, съществуващ към датата на извършване на инвестиционните разходи (например фактът, че публичноправен орган не е одобрил градоустройствен план, необходим за осъществяването на въпросната инвестиция) или (iii) промяна в оценките относно рентабилността на инвестицията, представляват конюнктурна, чужда на волята на данъчнозадълженото лице, която може да се вземе предвид при определяне на неговата добросъвестност?

- 1.7. Трябва ли разпоредбите на Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност, и по-конкретно членове 184 и 185, принципът на правна сигурност и на защита на оправданите правни очаквания, принципът на недопускане на дискриминация и принципът на данъчен неутралитет да се тълкуват в смисъл, че отказът от инвестицията представлява случай на коригиране на ДДС?

С други думи, дали поставянето под въпрос на правото на приспадане на ДДС, свързан с някои инвестиционни разходи, направени от данъчнозадълженото лице с намерението да ги използва за осъществяването на облагаема сделка, в случай на последващ отказ от инвестицията, се осъществява чрез механизма за корекция на ДДС?

- 1.8. Допускат ли разпоредбите на Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност национална правна уредба, която предвижда — като ограничение — да се запазва правото на приспадане на ДДС, свързан с преустановени инвестиции, само в две хипотези, определени чрез кратко позоваване на две решения на Съда: (i) когато поради независещи от волята му обстоятелства данъчнозадълженото лице никога не използва тези стоки/услуги за своята икономическа дейност, съгласно решение на Съда на Европейския съюз по дело C-37/95, *Belgische Staat/Ghent Coal Terminal NV*, както и (ii) в други случаи, в които придобиванията на стоки/услуги, по отношение на които е упражнено правото на приспадане, не са използвани за икономическата дейност на данъчнозадълженото лице поради обективни, независещи от волята му причини, съгласно решение на Съда на Европейския съюз по дело C-110/94, *Intercommunale voor zeewaterontziltzing (INZO)/Belgische Staat*?

- 1.9. Допускат ли разпоредбите на Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност, принципът на правна сигурност и на защита на оправданите правни очаквания възможността данъчните органи да отменят признаването, съдържащо се в предходни ревизионни доклади или в предходни решения, постановени по административни жалби:

1.9.1. в смисъл че частното лице е придобило стоки и услуги с намерението да ги използва за осъществяването на облагаема сделка;

1.9.2. в смисъл че спирането или отказът от инвестиционен проект се дължи на определено обстоятелство, чуждо на волята на данъчнозадълженото лице?

- 2.1. Допускат ли разпоредбите на Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност, и по-конкретно член 28, възможността да се приложи механизмът, свързан с фигурата комисионер, дори извън рамките на договор за поръчка без представителство?

- 2.2. Трябва ли разпоредбите на Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност, и по-конкретно член 28, да се тълкуват в смисъл, че може да се приложи фигурата на комисионер, когато данъчнозадължено лице строи сграда в съответствие с исканията и изискванията на дейността на друго юридическо лице с цел да запази собствеността върху сградата и да отдава тази сграда единствено под наем, когато тя бъде завършена, на въпросното друго юридическо лице?

- 2.3. Трябва ли същите разпоредби да се тълкуват в смисъл, че в описаната по-горе ситуация строителят трябва да фактурира инвестиционните разходи, свързани с построяването на сградата, на юридическото лице, на което ще отдава под наем тази сграда, когато тя бъде завършена, и да събере съответния ДДС от посоченото юридическо лице?

- 2.4. Трябва ли същите разпоредби да се тълкуват в смисъл, че в описаната по-горе ситуация строителят е длъжен да фактурира инвестиционните разходи и да събере съответния ДДС, когато окончателно прекрати строителните работи поради рязкото намаляване на икономическата дейност на лицето, на което тази сграда е трябвало да бъде отдадена под наем — намаление, което се дължи на заплахата от несъстоятелност на последното лице?

- 2.5. Трябва ли разпоредбите на Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност и общите принципи на европейското право да се тълкуват в смисъл, че данъчните органи могат да преквалифицират сделките, извършвани от данъчнозадълженото лице, без да се вземат предвид клаузите на сключените от него договори, въпреки че въпросните договори не са фиктивни?

- 2.6. Допускат ли разпоредбите на Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност, принципът на правна сигурност и на защита на оправданите правни очаквания възможността данъчните органи да отменят признаването на правото на данъчнозадълженото лице на приспадане на ДДС, съдържащо се в предходни ревизионни доклади или в предходни решения, постановени по административни жалби?

(¹) Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7).

Преюдициално запитване от Sąd Okręgowy w Warszawie (Полша), постъпило на 15 октомври 2019 г. — Prokuratura Rejonowa w Mińsku Mazowieckim/WB

(Дело C-748/19)

(2020/C 54/19)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Sąd Okręgowy w Warszawie

Страни в главното производство

Наказателно производство по обвинение на: Prokuratura Rejonowa w Mińsku Mazowieckim

Обвиняем: WB

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 19, параграф 1, втора алинея във връзка с член 2 от Договора за Европейския съюз и закрепената в него ценност на правовата държава, както и член 6, параграфи 1 и 2 във връзка със съображение 22 от Директива (ЕС) 2016/343 ⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета да се тълкуват в смисъл, че е налице нарушение на изискванията за ефективна съдебна защита, включително за независимост на съдебната власт, и на изискванията, произтичащи от презумпцията за невиновност, в случай че съдебно производство като наказателното производство срещу обвиняемия за извършено престъпление по член 200, параграф 1 и др. от НК, се отличава със следните особености:

— в съдебния състав заседава съдия (съдията от районен съд НО), командирован на основание на еднолично решение на министъра на правосъдието от съд, който се намира една степен по-ниско в йерархията, като не са известни критериите, от които се е ръководил министърът на правосъдието, командировайки този съдия, а националната правна уредба не предвижда съдебен контрол за това решение и оправомощава министъра на правосъдието във всеки момент да отмени командироването на съдията;

- 2) Налице ли е нарушение на изискванията, посочени в точка 1, в случай, при който против постановеното в съдебно производство като описаното в точка 1 решение страните разполагат с извънреден способ за обжалване пред съд като Sad Najwyższy (Върховния съд), чиито решения съгласно вътрешното право не подлежат на обжалване, а националното право възлага на председателя на организационната единица на този съд (колегията), компетентна да разгледа жалбата, задължение за разпределение на делата по списък, изготвен по азбучен ред, на съдиите в колегията, като изрично забранява пропускането на който и да било съдия, а в разпределянето на делата участва и лице, назначено по искане на колективен орган като Националния съдебен съвет, чиито състав е определен така, че негови членове са съдии:

- а) избрани от камарата на парламента, която гласува общо списъка с кандидати, съставен преди това от парламентарна комисия измежду кандидати, представени от парламентарни групи или орган на тази камара по предложение на групи съдии или граждани, от което следва, че в хода на изборната процедура кандидатите се подкрепят трикратно от политици;
- б) съставляващи мнозинството от членовете на този орган, достатъчно за вземането на решения за отправяне на искания за назначаване на съдийска длъжност, както и на други изисквани от националната правна уредба обвързващи решения?

- 3) Какво действие, от гледна точка на правото на Европейския съюз, включително на разпоредбите и изискванията, посочени в точка 1, има решението, постановено в съдебно производство, отличаващо се с особеностите, описани в точка 1, и решението, постановено в производството пред *Sąd Najwyższy* (Върховния съд), ако при постановяването му участва лице като това по точка 2?
- 4) Постава ли правото на Европейския съюз, включително упоменатите в точка 1 разпоредби, последиците от решенията по точка 3 в зависимост от това дали съдът се е произнесъл в полза или във вреда на обвиняемия?

(¹) Директива (ЕС) 2016/343 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2016 година относно укрепването на някои аспекти на презумпцията за невинност и на правото на лицата да присъстват на съдебния процес в наказателното производство (ОВ L 65, 2016 г., стр. 1).

Преюдициално запитване от *Sąd Okręgowy w Warszawie* (Полша), постъпило на 15 октомври 2019 г. — *Prokuratura Rejonowa Warszawa-Żoliborz w Warszawie/XA, YZ*

(Дело C-749/19)

(2020/C 54/20)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Sąd Okręgowy w Warszawie

Страни в главното производство

Наказателно производство по обвинение на: *Prokuratura Rejonowa Warszawa-Żoliborz w Warszawie*

Обвиняеми: XA, YZ

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 19, параграф 1, втора алинея във връзка с член 2 от Договора за Европейския съюз и закрепената в него ценност на правовата държава, както и член 6, параграфи 1 и 2 във връзка със съображение 22 от Директива (ЕС) 2016/343 (¹) на Европейския парламент и на Съвета да се тълкуват в смисъл, че е налице нарушение на изискванията за ефективна съдебна защита, включително за независимост на съдебната власт, и на изискванията, произтичащи от презумпцията за невинност, в случай че съдебно производство като наказателното производство срещу обвиняемите за извършено престъпление по член 280, параграф 1 и др. от НК, се отличава със следните особености:
 - в съдебния състав заседава съдия, командирован на основание на еднолично решение на министъра на правосъдието от съд, който се намира една степен по-ниско в йерархията, като не са известни критериите, от които се е ръководил министърът на правосъдието, командировайки този съдия, а националната правна уредба не предвижда съдебен контрол за това решение и оправомощава министъра на правосъдието във всеки момент да отмени командироването на съдията;
- 2) Налице ли е нарушение на изискванията, посочени в точка 1, в случай, при който против постановеното в съдебно производство като описаното в точка 1 решение страните разполагат с извънреден способ за обжалване пред съд като *Sąd Najwyższy* (Върховния съд), чиито решения съгласно вътрешното право не подлежат на обжалване, а националното право възлага на председателя на организационната единица на този съд (колегията), компетентна да разгледа жалбата, задължение за разпределение на делата по списък, изготвен по азбучен ред, на съдиите в колегията, като изрично забранява пропускането на който и да било съдия, а в разпределянето на делата участва и лице, назначено по искане на колективен орган като Националния съдебен съвет, чийто състав е определен така, че негови членове са съдии:
 - а) избрани от камарата на парламента, която гласува общо списъка с кандидати, съставен преди това от парламентарна комисия измежду кандидати, представени от парламентарни групи или орган на тази камара по предложение на групи съдии или граждани, от което следва, че в хода на изборната процедура кандидатите се подкрепят трикратно от политици;

- б) съставляващи мнозинството от членовете на този орган, достатъчно за вземането на решения за отправяне на искания за назначаване на съдийска длъжност, както и на други изисквани от националната правна уредба обвързващи решения?
- 3) Какво действие, от гледна точка на правото на Европейския съюз, включително на разпоредбите и изискванията, посочени в точка 1, има решението, постановено в съдебно производство, отличаващо се с особеностите, описани в точка 1, и решението, постановено в производството пред *Sąd Najwyższy* (Върховния съд), ако при постановяването му участва лице като това по точка 2?
- 4) Постава ли правото на Европейския съюз, включително упоменатите в точка 1 разпоредби, последиците от решенията по точка 3 в зависимост от това дали съдът се е произнесъл в полза или във вреда на обвиняемия?

(¹) Директива (ЕС) 2016/343 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2016 година относно укрепването на някои аспекти на презумпцията за невинност и на правото на лицата да присъстват на съдебния процес в наказателното производство (ОВ L 65, 2016 г., стр. 1).

Преюдициално запитване от *Sąd Okręgowy w Warszawie* (Полша), постъпило на 15 октомври 2019 г. — *Prokuratura Rejonowa Warszawa - Wola w Warszawie/DT*

(Дело C-750/19)

(2020/C 54/21)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Sąd Okręgowy w Warszawie

Страни в главното производство

Наказателно производство по обвинение на: *Prokuratura Rejonowa Warszawa - Wola w Warszawie*

Обвиняем: DT

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 19, параграф 1, втора алинея във връзка с член 2 от Договора за Европейския съюз и закрепената в него ценност на правовата държава, както и член 6, параграфи 1 и 2 във връзка със съображение 22 от Директива (ЕС) 2016/343 (¹) на Европейския парламент и на Съвета да се тълкуват в смисъл, че е налице нарушение на изискванията за ефективна съдебна защита, включително за независимост на съдебната власт, и на изискванията, произтичащи от презумпцията за невинност, в случай че съдебно производство като наказателното производство срещу обвиняемата за извършено престъпление по член 62, параграф 2 и др. от данъчния наказателен кодекс, се отличава със следните особености:

— в съдебния състав заседава съдия (съдията от районен съд JM), командирован на основание на еднолично решение на министъра на правосъдието от съд, който се намира една степен по-ниско в йерархията, като не са известни критериите, от които се е ръководил министърът на правосъдието, командировайки този съдия, а националната правна уредба не предвижда съдебен контрол за това решение и оправомощава министъра на правосъдието във всеки момент да отмени командироването на съдията;

- 2) Налице ли е нарушение на изискванията, посочени в точка 1, в случай, при който против постановеното в съдебно производство като описаното в точка 1 решение страните разполагат с извънреден способ за обжалване пред съд като *Sąd Najwyższy* (Върховния съд), чиито решения съгласно вътрешното право не подлежат на обжалване, а националното право възлага на председателя на организационната единица на този съд (колегията), компетентна да разгледа жалбата, задължение за разпределение на делата по списък, изготвен по азбучен ред, на съдиите в колегията, като изрично забранява пропускането на който и да било съдия, а в разпределянето на делата участва и лице, назначено по искане на колективен орган като Националния съдебен съвет, чиито състав е определен така, че негови членове са съдии:
- а) избрани от камарата на парламента, която гласува общо списъка с кандидати, съставен преди това от парламентарна комисия измежду кандидати, представени от парламентарни групи или орган на тази камара по предложение на групи съдии или граждани, от което следва, че в хода на изборната процедура кандидатите се подкрепят трикратно от политици;
 - б) съставляващи мнозинството от членовете на този орган, достатъчно за вземането на решения за отправяне на искания за назначаване на съдийска длъжност, както и на други изисквани от националната правна уредба обвързващи решения?
- 3) Какво действие, от гледна точка на правото на Европейския съюз, включително на разпоредбите и изискванията, посочени в точка 1, има решението, постановено в съдебно производство, отличаващо се с особеностите, описани в точка 1, и решението, постановено в производството пред *Sąd Najwyższy* (Върховния съд), ако при постановяването му участва лице като това по точка 2?
- 4) Поставя ли правото на Европейския съюз, включително упоменатите в точка 1 разпоредби, последиците от решенията по точка 3 в зависимост от това дали съдът се е произнесъл в полза или във вреда на обвиняемия?

(¹) Директива (ЕС) 2016/343 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2016 година относно укрепването на някои аспекти на презумпцията за невинност и на правото на лицата да присъстват на съдебния процес в наказателното производство (ОВ L 65, 2016 г., стр. 1).

Преюдициално запитване от *Sąd Okręgowy w Warszawie* (Полша), постъпило на 15 октомври 2019 г. — *Prokuratura Rejonowa w Pruszkowie/ZY*

(Дело C-751/19)

(2020/C 54/22)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Sąd Okręgowy w Warszawie

Страни в главното производство

Наказателно производство по обвинение на: Prokuratura Rejonowa w Pruszkowie

Обвиняем: ZY

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 19, параграф 1, втора алинея във връзка с член 2 от Договора за Европейския съюз и закрепената в него ценност на правовата държава, както и член 6, параграфи 1 и 2 във връзка със съображение 22 от Директива (ЕС) 2016/343 ⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета да се тълкуват в смисъл, че е налице нарушение на изискванията за ефективна съдебна защита, включително за независимост на съдебната власт, и на изискванията, произтичащи от презумпцията за невиновност, в случай че съдебно производство като наказателното производство срещу осъдения по молба за кумулиране на наказанията, се отличава със следните особености:
 - в съдебния състав заседава съдия (съдията от районен съд KL), командирован на основание на еднолично решение на министъра на правосъдието от съд, който се намира една степен по-ниско в йерархията, като не са известни критериите, от които се е ръководил министърът на правосъдието, командировайки този съдия, а националната правна уредба не предвижда съдебен контрол за това решение и оправомощава министъра на правосъдието във всеки момент да отмени командироването на съдията;
- 2) Налице ли е нарушение на изискванията, посочени в точка 1, в случай, при който против постановеното в съдебно производство като описаното в точка 1 решение страните разполагат с извънреден способ за обжалване пред съд като *Sąd Najwyższy* (Върховния съд), чиито решения съгласно вътрешното право не подлежат на обжалване, а националното право възлага на председателя на организационната единица на този съд (колегията), компетентна да разгледа жалбата, задължение за разпределение на делата по списък, изготвен по азбучен ред, на съдиите в колегията, като изрично забранява пропускането на който и да било съдия, а в разпределянето на делата участва и лице, назначено по искане на колективен орган като Националния съдебен съвет, чиито състав е определен така, че неговите членове са съдии:
 - а) избрани от камарата на парламента, която гласува общо списъка с кандидати, съставен преди това от парламентарна комисия измежду кандидати, представени от парламентарни групи или орган на тази камара по предложение на групи съдии или граждани, от което следва, че в хода на изборната процедура кандидатите се подкрепят трикратно от политици;
 - б) съставляващи мнозинството от членовете на този орган, достатъчно за вземането на решения за отправяне на искания за назначаване на съдийска длъжност, както и на други изисквани от националната правна уредба обвързващи решения?
- 3) Какво действие, от гледна точка на правото на Европейския съюз, включително на разпоредбите и изискванията, посочени в точка 1, има решението, постановено в съдебно производство, отличаващо се с особеностите, описани в точка 1, и решението, постановено в производството пред *Sąd Najwyższy* (Върховния съд), ако при постановяването му участва лице като това по точка 2?
- 4) Поставя ли правото на Европейския съюз, включително упоменатите в точка 1 разпоредби, последиците от решенията по точка 3 в зависимост от това дали съдът се е произнесъл в полза или във вреда на обвиняемия?

⁽¹⁾ Директива (ЕС) 2016/343 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2016 година относно укрепването на някои аспекти на презумпцията за невиновност и на правото на лицата да присъстват на съдебния процес в наказателното производство (ОВ L 65, 2016 г., стр. 1).

Преюдициално запитване от Sąd Okręgowy w Warszawie (Полша), постъпило на 15 октомври 2019 г. — Prokuratura Rejonowa Warszawa - Ursynów w Warszawie/AX

(Дело C-752/19)

(2020/C 54/23)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Sąd Okręgowy w Warszawie

Страни в главното производство

Наказателно производство по обвинение на: Prokuratura Rejonowa Warszawa - Ursynów w Warszawie

Обвиняем: AX

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 19, параграф 1, втора алинея във връзка с член 2 от Договора за Европейския съюз и закрепената в него ценност на правовата държава, както и член 6, параграфи 1 и 2 във връзка със съображение 22 от Директива (ЕС) 2016/343 ⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета да се тълкуват в смисъл, че е налице нарушение на изискванията за ефективна съдебна защита, включително за независимост на съдебната власт, и на изискванията, произтичащи от презумпцията за невиновност, в случай че съдебно производство като наказателното производство срещу AX като обвиняем за деяние по член 177, параграф 1 и др. от Наказателния кодекс, се отличава със следните особености:

— в съдебния състав заседава съдия (съдията от районен съд LK), командирован на основание на еднолично решение на министъра на правосъдието от съд, който се намира една степен по-ниско в йерархията, като не са известни критериите, от които се е ръководил министърът на правосъдието, командировайки този съдия, а националната правна уредба не предвижда съдебен контрол за това решение и оправомощава министъра на правосъдието във всеки момент да отмени командироването на съдията;

- 2) Налице ли е нарушение на изискванията, посочени в точка 1, в случай, при който против постановеното в съдебно производство като описаното в точка 1 решение страните разполагат с извънреден способ за обжалване пред съд като Sad Najwyższy (Върховния съд), чиито решения съгласно вътрешното право не подлежат на обжалване, а националното право възлага на председателя на организационната единица на този съд (колегията), компетентна да разгледа жалбата, задължение за разпределение на делата по списък, изготвен по азбучен ред, на съдиите в колегията, като изрично забранява пропускането на който и да било съдия, а в разпределянето на делата участва и лице, назначено по искане на колективен орган като Националния съдебен съвет, чиито състав е определен така, че негови членове са съдии:

- a) избрани от камарата на парламента, която гласува общо списъка с кандидати, съставен преди това от парламентарна комисия измежду кандидати, представени от парламентарни групи или орган на тази камара по предложение на групи съдии или граждани, от което следва, че в хода на изборната процедура кандидатите се подкрепят трикратно от политици;
- б) съставляващи мнозинството от членовете на този орган, достатъчно за вземането на решения за отправяне на искания за назначаване на съдийска длъжност, както и на други изисквани от националната правна уредба обвързващи решения?

- 3) Какво действие, от гледна точка на правото на Европейския съюз, включително на разпоредбите и изискванията, посочени в точка 1, има решението, постановено в съдебно производство, отличаващо се с особеностите, описани в точка 1, и решението, постановено в производството пред *Sąd Najwyższy* (Върховния съд), ако при постановяването му участва лице като това по точка 2?
 - 4) Постава ли правото на Европейския съюз, включително упоменатите в точка 1 разпоредби, последиците от решенията по точка 3 в зависимост от това дали съдът се е произнесъл в полза или във вреда на обвиняемия?“
-
- (¹) Директива (ЕС) 2016/343 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2016 година относно укрепването на някои аспекти на презумпцията за невинност и на правото на лицата да присъстват на съдебния процес в наказателното производство (ОВ L 65, 2016 г., стр. 1).

Преюдициално запитване от *Sąd Okręgowy w Warszawie* (Полша), постъпило на 15 октомври 2019 г. — *Prokuratura Rejonowa Warszawa - Wola w Warszawie/BV*

(Дело C-753/19)

(2020/C 54/24)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Sąd Okręgowy w Warszawie

Страни в главното производство

Наказателно производство по обвинение на: *Prokuratura Rejonowa Warszawa - Wola w Warszawie*

Обвиняем: BV

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 19, параграф 1, втора алинея във връзка с член 2 от Договора за Европейския съюз и закрепената в него ценност на правовата държава, както и член 6, параграфи 1 и 2 във връзка със съображение 22 от Директива (ЕС) 2016/343 (¹) на Европейския парламент и на Съвета да се тълкуват в смисъл, че е налице нарушение на изискванията за ефективна съдебна защита, включително за независимост на съдебната власт, и на изискванията, произтичащи от презумпцията за невинност, в случай че съдебно производство като наказателното производство срещу осъдения по молба за кумулиране на наказанията, се отличава със следните особености:
 - в съдебния състав заседава съдия (съдията от районен съд MJ), командирован на основание на еднолично решение на министъра на правосъдието от съд, който се намира една степен по-ниско в йерархията, като не са известни критериите, от които се е ръководил министърът на правосъдието, командировайки този съдия, а националната правна уредба не предвижда съдебен контрол за това решение и оправомощава министъра на правосъдието във всеки момент да отмени командироването на съдията;
- 2) Налице ли е нарушение на изискванията, посочени в точка 1, в случай, при който против постановеното в съдебно производство като описаното в точка 1 решение страните разполагат с извънреден способ за обжалване пред съд като *Sąd Najwyższy* (Върховния съд), чиито решения съгласно вътрешното право не подлежат на обжалване, а националното право възлага на председателя на организационната единица на този съд (колегията), компетентна да разгледа жалбата, задължение за разпределение на делата по списък, изготвен по азбучен ред, на съдиите в колегията, като изрично забранява пропускането на който и да било съдия, а в разпределянето на делата участва и лице, назначено по искане на колективен орган като Националния съдебен съвет, чийто състав е определен така, че негови членове са съдии:
 - а) избрани от камарата на парламента, която гласува общо списъка с кандидати, съставен преди това от парламентарна комисия измежду кандидати, представени от парламентарни групи или орган на тази камара по предложение на групи съдии или граждани, от което следва, че в хода на изборната процедура кандидатите се подкрепят трикратно от политици;

- б) съставляващи мнозинството от членовете на този орган, достатъчно за вземането на решения за отправяне на искания за назначаване на съдийска длъжност, както и на други изисквани от националната правна уредба обвързващи решения?
- 3) Какво действие, от гледна точка на правото на Европейския съюз, включително на разпоредбите и изискванията, посочени в точка 1, има решението, постановено в съдебно производство, отличаващо се с особеностите, описани в точка 1, и решението, постановено в производството пред *Sąd Najwyższy* (Върховния съд), ако при постановяването му участва лице като това по точка 2?
- 4) Постава ли правото на Европейския съюз, включително упоменатите в точка 1 разпоредби, последиците от решенията по точка 3 в зависимост от това дали съдът се е произнесъл в полза или във вреда на обвиняемия?

(¹) Директива (ЕС) 2016/343 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2016 година относно укрепването на някои аспекти на презумпцията за невинност и на правото на лицата да присъстват на съдебния процес в наказателното производство (ОВ L 65, 2016 г., стр. 1).

Преюдициално запитване от *Sąd Okręgowy w Warszawie* (Полша), постъпило на 15 октомври 2019 г. — *Prokuratura Rejonowa Warszawa - Wola w Warszawie*/CU

(Дело C-754/19)

(2020/C 54/25)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Sąd Okręgowy w Warszawie

Страни в главното производство

Наказателно производство по обвинение на: *Prokuratura Rejonowa Warszawa - Wola w Warszawie*

Обвиняем: CU

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 19, параграф 1, втора алинея във връзка с член 2 от Договора за Европейския съюз и закрепената в него ценност на правовата държава, както и член 6, параграфи 1 и 2 във връзка със съображение 22 от Директива (ЕС) 2016/343 (¹) на Европейския парламент и на Съвета да се тълкуват в смисъл, че е налице нарушение на изискванията за ефективна съдебна защита, включително за независимост на съдебната власт, и на изискванията, произтичащи от презумпцията за невинност, в случай че съдебно производство като наказателното производство срещу АХ като обвиняем за престъпление по член 296, параграф 2 и др. от Наказателния кодекс, се отличава със следните особености:

— в съдебния състав заседава съдия (съдията от районен съд NI), командирован на основание на еднолично решение на министъра на правосъдието от съд, който се намира една степен по-ниско в йерархията, като не са известни критериите, от които се е ръководил министърът на правосъдието, командировайки този съдия, а националната правна уредба не предвижда съдебен контрол за това решение и оправомощава министъра на правосъдието във всеки момент да отмени командироването на съдията;

- 2) Налице ли е нарушение на изискванията, посочени в точка 1, в случай, при който против постановеното в съдебно производство като описаното в точка 1 решение страните разполагат с извънреден способ за обжалване пред съд като *Sąd Najwyższy* (Върховния съд), чиито решения съгласно вътрешното право не подлежат на обжалване, а националното право възлага на председателя на организационната единица на този съд (колегията), компетентна да разгледа жалбата, задължение за разпределение на делата по списък, изготвен по азбучен ред, на съдиите в колегията, като изрично забранява пропускането на който и да било съдия, а в разпределянето на делата участва и лице, назначено по искане на колективен орган като Националния съдебен съвет, чиито състав е определен така, че негови членове са съдии:
- а) избрани от камарата на парламента, която гласува общо списък с кандидати, съставен преди това от парламентарна комисия измежду кандидати, представени от парламентарни групи или орган на тази камара по предложение на групи съдии или граждани, от което следва, че в хода на изборната процедура кандидатите се подкрепят трикратно от политици;
 - б) съставляващи мнозинството от членовете на този орган, достатъчно за вземането на решения за отправяне на искания за назначаване на съдийска длъжност, както и на други изисквани от националната правна уредба обвързващи решения?
- 3) Какво действие, от гледна точка на правото на Европейския съюз, включително на разпоредбите и изискванията, посочени в точка 1, има решението, постановено в съдебно производство, отличаващо се с особеностите, описани в точка 1, и решението, постановено в производството пред *Sąd Najwyższy* (Върховния съд), ако при постановяването му участва лице като това по точка 2?
- 4) Постава ли правото на Европейския съюз, включително упоменатите в точка 1 разпоредби, последиците от решенията по точка 3 в зависимост от това дали съдът се е произнесъл в полза или във вреда на обвиняемия?

(¹) Директива (ЕС) 2016/343 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2016 година относно укрепването на някои аспекти на презумпцията за невинност и на правото на лицата да присъстват на съдебния процес в наказателното производство (ОВ L 65, 2016 г., стр. 1).

Преюдициално запитване от *Sąd Apelacyjny w Krakowie* (Полша), постъпило на 18 октомври 2019 г. — D.S./S.P., A.P., D.K., Sz. w K.

(Дело C-763/19)

(2020/C 54/26)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Sąd Apelacyjny w Krakowie (Апелативен съд Краков)

Страни в главното производство

Жалбоподател: D.S.

Ответници: S.P., A.P., D.K., Sz. w K.

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 19, параграф 1, втора алинея, член 2, член 4, параграф 3 и член 6, параграф 3 от Договора за Европейския съюз във връзка с член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз и с член 267 от Договора за функционирането на Европейския съюз да се тълкуват в смисъл, че не е независим съдия по смисъла на правото на Съюза лице, назначено на съдийска длъжност в грубо нарушение на нормите от правото на държавата членка за назначаване на съдии — което се изразява по-специално в назначаване на това лице на съдийска длъжност вследствие на предложение от орган, който не дава гаранции нито за независимост от изпълнителната и законодателната власт, нито за безпристрастност, при системно изключване на съдебния контрол за законосъобразност на процедурата по назначаване и което също така се изразява в назначаване на това лице на съдийска длъжност въпреки обжалването преди това пред компетентния национален съд (Naczelny Sąd Administracyjny — Върховен административен съд) на решението на националния орган (Krajowa Rada Sądownictwa — Национален съдебен съвет), съдържащо предложение за назначаването на лицето на съдийска длъжност, въпреки че изпълнението на това решение е спряно в съответствие с националното право и въпреки че производството пред компетентния национален съд (Върховен административен съд) не е приключило преди връчването на акта за назначаване

— и с оглед на това съд, в чийто състав заседават назначени при посочените по-горе условия лица, не е „независим и безпристрастен съд, предварително създаден със закон“ по смисъла на правото на Европейския съюз?
- 2) При утвърдителен отговор на първия въпрос, трябва ли член 19, параграф 1, втора алинея, член 2, член 4, параграф 3 и член 6, параграф 3 от Договора за Европейския съюз във връзка с член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз и с член 267 от Договора за функционирането на Европейския съюз да се тълкуват в смисъл, че акт, постановен от съдия и действащ като последна инстанция съд, формиран по описания в точка 1 начин, не е акт от правна гледна точка (той е несъществуващ акт) по смисъла на разпоредбите от правото на Европейския съюз, и преценка в това отношение може да извърши общ съд, отговарящ на поставените изисквания за съд по смисъла на разпоредбите от правото на Съюза?

Преюдициално запитване от Sąd Apelacyjny w Krakowie (Полша), постъпило на 18 октомври 2019 г. — C. S.A./Syndyk masy upadłości I.T. w upadłości likwidacyjnej

(Дело C-764/19)

(2020/C 54/27)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Sąd Apelacyjny w Krakowie (Апелативен съд Краков)

Страни в главното производство

Жалбоподател: C. S.A.

Ответник: Syndyk masy upadłości I.T. w upadłości likwidacyjnej

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 19, параграф 1, втора алинея, член 2, член 4, параграф 3 и член 6, параграф 3 от Договора за Европейския съюз във връзка с член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз и с член 267 от Договора за функционирането на Европейския съюз да се тълкуват в смисъл, че не е независим съдия по смисъла на правото на Съюза лице, назначено на съдийска длъжност в грубо нарушение на нормите от правото на държавата членка за назначаване на съдии — което се изразява по-специално в назначаване на това лице на съдийска длъжност вследствие на предложение от орган, който не дава гаранции нито за независимост от изпълнителната и законодателната власт, нито за безпристрастност, при системно изключване на съдебния контрол за законосъобразност на процедурата по назначаване и което също така се изразява в назначаване на това лице

на съдийска длъжност въпреки обжалването предитова пред компетентния национален съд (Naczelny Sąd Administracyjny — Върховен административен съд) на решението на националния орган (Krajowa Rada Sądownictwa — Национален съдебен съвет), съдържащо предложение за назначаването на лицето на съдийска длъжност, въпреки че изпълнението на това решение е спряно в съответствие с националното право и въпреки че производството пред компетентния национален съд (Върховен административен съд) не е приключило преди връчването на акта за назначаване

— и с оглед на това съд, в чийто състав заседават назначени при посочените по-горе условия лица, не е „независим и безпристрастен съд, предварително създаден със закон“ по смисъла на правото на Европейския съюз?

- 2) При утвърдителен отговор на първия въпрос, трябва ли член 19, параграф 1, втора алинея, член 2, член 4, параграф 3 и член 6, параграф 3 от Договора за Европейския съюз във връзка с член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз и с член 267 от Договора за функционирането на Европейския съюз да се тълкуват в смисъл, че акт, постановен от съдия и действащ като последна инстанция съд, формиран по описания в точка 1 начин, не е акт от правна гледна точка (той е несъществуващ акт) по смисъла на разпоредбите от правото на Европейския съюз, и преценка в това отношение може да извърши общ съд, отговарящ на поставените изисквания за съд по смисъла на разпоредбите от правото на Съюза?

Преюдициално запитване от Sąd Apelacyjny w Krakowie (Полша), постъпило на 18 октомври 2019 г. — M.Ś., I.Ś./R.B.P. Spółka Akcyjna

(Дело C-765/19)

(2020/C 54/28)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Sąd Apelacyjny w Krakowie (Апелативен съд Краков)

Страни в главното производство

Жалбоподатели: M.Ś., I.Ś.

Ответник: R.B.P. Spółka Akcyjna

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 19, параграф 1, втора алинея, член 2, член 4, параграф 3 и член 6, параграф 3 от Договора за Европейския съюз във връзка с член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз и с член 267 от Договора за функционирането на Европейския съюз да се тълкуват в смисъл, че не е независим съдия по смисъла на правото на Съюза лице, назначено на съдийска длъжност в грубо нарушение на нормите от правото на държавата членка за назначаване на съдии — което се изразява по-специално в назначаване на това лице на съдийска длъжност вследствие на предложение от орган, който не дава гаранции нито за независимост от изпълнителната и законодателната власт, нито за безпристрастност, при системно изключване на съдебния контрол за законосъобразност на процедурата по назначаване и което също така се изразява в назначаване на това лице на съдийска длъжност въпреки обжалването преди това пред компетентния национален съд (Naczelny Sąd Administracyjny — Върховен административен съд) на решението на националния орган (Krajowa Rada Sądownictwa — Национален съдебен съвет), съдържащо предложение за назначаването на лицето на съдийска длъжност, въпреки че изпълнението на това решение е спряно в съответствие с националното право и въпреки че производството пред компетентния национален съд (Върховен административен съд) не е приключило преди връчването на акта за назначаване

— и с оглед на това съд, в чийто състав заседават назначени при посочените по-горе условия лица, не е „независим и безпристрастен съд, предварително създаден със закон“ по смисъла на правото на Европейския съюз?

- 2) При утвърдителен отговор на първия въпрос, трябва ли член 19, параграф 1, втора алинея, член 2, член 4, параграф 3 и член 6, параграф 3 от Договора за Европейския съюз във връзка с член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз и с член 267 от Договора за функционирането на Европейския съюз да се тълкуват в смисъл, че акт, постановен от съдия и действащ като последна инстанция съд, формиран по описания в точка 1 начин, не е акт от правна гледна точка (той е несъществуващ акт) по смисъла на разпоредбите от правото на Европейския съюз, и преценка в това отношение може да извърши общ съд, отговарящ на поставените изисквания за съд по смисъла на разпоредбите от правото на Съюза?

Преюдициално запитване от Curtea de Apel Braşov (Румъния), постъпило на 24 октомври 2019 г. — Наказателно производство срещу LG, MH

(Дело C-790/19)

(2020/C 54/29)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Curtea de Apel Braşov

Страни в главното производство

LG, MH

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 1, параграф 3, буква а) от Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма, за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и на Директива 2006/70/ЕО на Комисията ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че лицето, което осъществява изпълнителното деяние на състава на престъплението изпиране на пари, винаги е различно от лицето, което извършва предикатното престъпление (предходното престъпление, от което са получени парите — предмет на изпирането на пари)?

⁽¹⁾ ОВ L 141, 2015 г., стр. 73.

Преюдициално запитване от Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie (Румъния), постъпило на 4 ноември 2019 г. — наказателно производство срещу FQ, GP, HO, IN, JM

(Дело C-811/19)

(2020/C 54/30)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie

Страни в главното производство

FQ, GP, HO, IN, JM

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 19, параграф 1 от Договора за Европейския съюз, член 325, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз, член 58 от Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 година за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма, за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и на Директива 2006/70/ЕО на Комисията ⁽¹⁾, член 4 от Директива (ЕС) 2017/1371 ⁽²⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 5 юли 2017 година относно борбата с измамите, засягащи финансовите интереси на Съюза, по наказателноправен ред, съставена на основание член К.3 от Договора за Европейския съюз, за защита на финансовите интереси на Европейските общности от 26 юни 1995 г., да се тълкуват в смисъл, че не допускат орган извън съдебната власт, като *Curtea Constituțională a României* (Конституционен съд на Румъния), да приеме решение, с което се произнася по процесуално възражение относно евентуалната незаконосъобразност на съдебния състав в светлината на принципа на специализация на съдиите от *Înalta Curte de Casație și Justiție* (Върховен касационен съд, Румъния) (непредвиден в румънската конституция) и с което задължава съдебен орган да върне делата, които са във фаза на обжалване (деволутивен ефект), за повторно разглеждане на първа инстанция от същия съдебен орган?
- 2) Трябва ли член 2 от Договора за Европейския съюз и член 47, параграф 2 от Хартата на основните права на Европейския съюз да се тълкуват в смисъл, че не допускат орган извън съдебната власт да обяви за незаконосъобразен съдебен състав на колегия на върховния съдебен орган (състав от действащи съди, които към момента на повишаването и/в длъжност са отговаряли, наред с други изисквания, на изискването за специализация, което е било необходимо за повишаване в наказателната колегия на върховния съдебен орган)?
- 3) Трябва ли принципът на предимство на правото на Съюза да се тълкува в смисъл, че позволява на националния съд да остави без приложение решение на Конституционния съд, с което се тълкува разпоредба с по-нисък ранг от конституцията, свързана с организацията на *Înalta Curte de Casație și Justiție* (Върховен касационен съд), която разпоредба се съдържа в националния закон за предотвратяване, установяване и санкциониране на случаите на корупция и от шестнадесет години постоянно се тълкува по един и същ начин от съдебния орган?
- 4) Съгласно член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз включва ли принципът на свободен достъп до правосъдие специализация на съдиите и създаване на специализирани състави към върховния съдебен орган?

⁽¹⁾ ОВ L 141, 2015 г., стр. 73.

⁽²⁾ ОВ L 198, 2017 г., стр. 29.

Преюдициално запитване от *Curtea de Apel Alba Iulia* (Румъния), постъпило на 5 ноември 2019 г. — *Flavourstream SRL/Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov, Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală a Vănilor - Direcția Regională Vamală Brașov - Biroul Vamal de Interior Sibiu*

(Дело C-822/19)

(2020/C 54/31)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Curtea de Apel Alba Iulia

Страни в главното производство

Жалбоподатели: *Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov, Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală a Vănilor - Direcția Regională Vamală Brașov - Biroul Vamal de Interior Sibiu*

Ответник: *Flavourstream SRL*

Преюдициален въпрос

Трябва ли номенклатурата в приложение I към Регламент № 2658/87, изменен с Регламент за изпълнение 2016/1821 ⁽¹⁾, да се тълкува в смисъл, че продуктът „AURIC GMO FREE“ — предмет на настоящия спор — следва да се класира в тарифна подпозиция 17 029 095 или в подпозиция 29 124 900 от тази номенклатура?

⁽¹⁾ Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/1821 на Комисията от 6 октомври 2016 година за изменение на приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа (ОВ 2016, L 294, стр. 1)

Преюдициално запитване от Tribunale di Vicenza (Италия), постъпило на 15 ноември 2019 г. — AV/Ministero della Giustizia, Repubblica italiana

(Дело C-834/19)

(2020/C 54/32)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale di Vicenza

Страни в главното производство

Ищец: AV

Ответници: Ministero della Giustizia, Repubblica italiana

Преюдициален въпрос

Пречка ли е за осъществяване на полезното действие на Директиви 1997/81/ЕО ⁽¹⁾ и 1999/70/ЕО ⁽²⁾ национална практика, която изключва от понятието „работник на непълно работно време“, посочено в клауза 2 от Рамковото споразумение, част от Директива 1997/81/ЕО, и понятието „работник на срочен трудов договор“, посочено в клауза 2 от Рамковото споразумение, част от Директива 1999/70/ЕО, почетния съдия (ПС), който упражнява трудовата си дейност при описаните [в случая] условия, които характеризират работата на [г-жа] AV?

⁽¹⁾ Директива 97/81/ЕО на Съвета от 15 декември 1997 година относно Рамково споразумение за работа при непълно работно време, сключено между Съюза на конфедерациите на индустриалците и на работодателите в Европа (UNICE), Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР) и Европейската конфедерация на профсъюзите (ЕКП) (ОВ L 14, 1998 г., стр. 9, Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 5, стр. 35).

⁽²⁾ Директива 1999/70/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 година относно Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР) (ОВ L 175, 1999 г., стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 5, стр. 129).

**Преюдициално запитване от Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa - CAAD) (Португалия),
постъпило на 19 ноември 2019 г. — Super Bock Bebidas S.A./Autoridade Tributária e Aduaneira**

(Цело C-837/19)

(2020/C 54/33)

Език на производството: португалски

Запитваща юрисдикция

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa - CAAD)

Страни в главното производство

Жалбоподател: Super Bock Bebidas S.A.

Ответник: Autoridade Tributária e Aduaneira

Преюдициални въпроси

- 1) Допуска ли член 17, параграф 6, втора алинея от Шеста директива ⁽¹⁾ на Съвета от 17 май 1977 г. (който предвижда, че държавите членки „могат да запазят в сила всички изключения, предвидени в тяхното национално законодателство към датата на влизане в сила на настоящата директива“) нова държава членка към датата на нейното присъединяване да въведе във вътрешното си законодателство изключения от правото на приспадане на ДДС?
- 2) Има ли член 17, параграф 6, втора алинея от Шеста директива същия обхват като член 176, втора алинея от Директива 2006/112/ЕО ⁽²⁾ на Съвета от 28 ноември 2006 г. (който предвижда, че държавите членки, присъединили се към Общността след 1 януари 1979 г., могат да запазят в сила всички изключения, предвидени в тяхното национално законодателство към датата на присъединяване), що се отнася до релевантната дата за установяване на „изключенията, предвидени в тяхното национално законодателство“, които могат да бъдат запазени в сила?
- 3) Ако се допусне, че с оглед на Шеста директива Португалия може да запази всички изключения, предвидени в нейното национално законодателство към 1 януари 1989 г. — дата на влизане в сила на Шеста директива в Португалия — тази възможност е изменена с оглед на Директива 2006/112/ЕО, която посочва като релевантна датата на присъединяване (1 януари 1986 г.)?
- 4) Допуска ли член 176, втора алинея от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. към датата на присъединяване на Португалия към Европейските общности да започнат да действат правила (съдържащи се в член 21, параграф 1 от Кодекса за данъка върху добавената стойност), които предвиждат изключение от правото на приспадане на данъка върху някои разходи (включително разходи за настаняване, храна, напитки, лизинг на автомобили, горива и пътни такси), при положение че тези правила са публикувани и предвидени първоначално да влязат в сила преди присъединяването, но влизането им в сила е отложено до датата на присъединяване?
- 5) Трябва ли член 168, буква а) от Директива 2006/112 и принципът на неутралитет да се тълкуват в смисъл, че не допускат вътрешното законодателство на държава членка да предвижда правила за изключване от правото на приспадане (като съдържащите се в член 21, параграф 1 от CIVA относно разходите за настаняване, храна, напитки, лизинг на автомобили, горива и пътни такси), приложими дори когато се установи, че придобитите стоки и услуги са използвани за целите на облагаеми сделки на данъчнозадълженото лице?
- 6) Допускат ли член 176 от Директива 2006/112 и принципът на пропорционалност да се прилагат непредвидени в Директивата изключения от правото на приспадане, които обаче могат да бъдат запазени в сила от държавите членки съгласно втората алинея от Директивата, когато се установи, че съответните разходи по същество са свързани с дейността, а стоките и услугите са използвани за целите на облагаеми сделки на данъчнозадълженото лице?

⁽¹⁾ Шеста директива на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа ОВ 1977, L 145, стр. 1 - ЕЕ 09 F 1, стр. 54

⁽²⁾ Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОJ L 347, 11.12.2006, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7).

Преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (Испания), постъпило на 20 ноември 2019 г. — Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)/BT

(Дело C-843/19)

(2020/C 54/34)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Superior de Justicia de Cataluña

Страни в главното производство

Жалбоподател: Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)

Ответник: BT

Преюдициални въпроси

Допуска ли общностното право национална разпоредба като член 208 с) [да се чете член 208, параграф 1, буква с)] от Ley General de la Seguridad Social (Общ закон за социалното осигуряване) от 2015 г. — съгласно която всички лица, обхванати от общата схема, могат да се пенсионират предсрочно по свое желание, при условие че полагаемата пенсия, изчислена в съответствие с обичайната система без добавки за достигане на минималната пенсия, е равна най-малко на минималната пенсия — доколкото тази разпоредба дискриминира непряко жените, обхванати от общата схема, тъй като се прилага за много по-голям брой жени, отколкото мъже?

Преюдициално запитване от Tribunal d'arrondissement (Люксембург), постъпило на 21 ноември 2019 г. — EQ/Administration de l'Enregistrement, des Domaines et de la TVA

(Дело C-846/19)

(2020/C 54/35)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Tribunal d'arrondissement

Страни в главното производство

Жалбоподател: EQ

Ответник: Administration de l'Enregistrement, des Domaines et de la TVA

Преюдициални въпроси

- 1) Как трябва да се тълкува понятието „икономическа дейност“ по смисъла на член 9, параграф 1, втора алинея от Директива 2006/112/ЕО ⁽¹⁾ — като обхващащо или като изключващо доставките на услуги, извършени в рамките на тристранно отношение, в което доставката на услугите е възложена на доставчика им от субект, който не съвпада с получателя на услугите?

- 2) Зависи ли отговорът на първия въпрос от това дали доставките на услуги се извършват в рамките на задача, възложена от независим съдебен орган?
- 3) Зависи ли отговорът на първия въпрос от това кой поема възнаграждението на доставчика на услугите — получателят на услугите или пък държавата, към която спада субектът, възложил на доставчика на услугите предоставянето им?
- 4) Как трябва да се тълкува понятието „икономическа дейност“ по смисъла на член 9, параграф 1, втора алинея от Директива 2006/112/ЕО — като обхващащо или като изключващо доставките на услуги, когато възнаграждението на доставчика на услугите не е задължително според закона и размерът му, ако се присъжда такова, а) подлежи на преценка във всеки конкретен случай, б) винаги зависи от имущественото положение на получателя на услугите и в) се определя или като твърда сума, или като процентна част от доходите на получателя на услугите, или в зависимост от извършените услуги?
- 5) Как трябва да се тълкува понятието „доставката на услуги и на стоки, тясно свързани със социалните грижи и социалното осигуряване“, съдържащо се в член 132, параграф 1, буква ж) от [Директива 2006/112/ЕО] — като обхващащо или като изключващо доставките, извършени съгласно режима за закрила на пълнолетните лица, създаден със закон и подлежащ на контрол от независим съдебен орган?
- 6) Трябва ли за целите на признаването на дадена организация за социална понятието „организации, признати за благотворителни“, което се съдържа в член 132, параграф 1, буква ж) от [Директива 2006/112/ЕО], да се тълкува като налагащо определени изисквания по отношение на формата, под която доставчикът на услугите осъществява дейност, или по отношение на това дали дейността на доставчика на услугите е с стопанска или нестопанска цел, или по-общо, като ограничаващо чрез други критерии и условия обхвата на освобождаването, предвидено в член 132, параграф 1, буква ж), или пък самото осъществяване на доставки, „свързани със социалните грижи и социалното осигуряване“ е достатъчно, за да се признае съответната организация за социална?
- 7) Трябва ли понятието „организации, признати за благотворителни от съответната държава членка“, съдържащо се в член 132, параграф 1, буква ж) от [Директива 2006/112/ЕО], да се тълкува като изискващо признаване по предварително определени критерии и процедура, или е допустимо във всеки отделен случай признаване *ad hoc*, евентуално от съдебен орган?
- 8) Допуска ли принципът на защита на оправданите правни очаквания, както е тълкуван в практиката на Съда на Европейския съюз, административният орган, отговарящ за събирането на ДДС, да изисква от данъчнозадължено по ДДС лице да заплаща ДДС за стопански сделки, отнасящи се до период, който е изтекъл към момента на решението на административния орган за данъчно облагане, при положение че дълго време преди този период този орган е приемал декларациите за ДДС на това данъчнозадължено лице, в които стопанските сделки от същия вид не са били посочвани сред облагаемите сделки? Зависи ли тази възможност на административния орган, отговарящ за събирането на ДДС, от изпълнението на определени условия?

(¹) Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, глава 9, том 3, стр. 7).

Преюдициално запитване от **Juzgado de lo Social no 26 de Barcelona (Испания)**, постъпило на 26 ноември 2019 г. — **LJ/INSS (Instituto Nacional de la Seguridad Social)**

(Дело C-861/19)

(2020/C 54/36)

Език на производството: *испански*

Запитваща юрисдикция

Juzgado de lo Social nº 26 de Barcelona

Страни в главното производство

Жалбоподател: LJ

Ответник: INSS (Instituto Nacional de la Seguridad Social)

Преюдициални въпроси

- 1) Може ли да се приеме, че добавката за майчинство, уредена в член 60 от консолидирания текст на Ley General de la Seguridad Social (LGSS) (Общ закон за социалното осигуряване), одобрен с Real Decreto Legislativo 8/2015 (Кралски законодателен декрет 8/2015) представлява позитивна мярка или позитивно действие, насочени към действителна равнопоставеност между жените и мъжете по смисъла на член 157, параграф 4 от Договора за функционирането на Европейския съюз?
- 2) При положителен отговор на предходния въпрос, противоречи ли на принципа на пропорционалност, с който всяко позитивно действие трябва да бъде съобразено, времевото ограничение по отношение на пенсиите, отпуснати след 1 януари 2016 г., предвидено в заключителната разпоредба от Real Decreto Legislativo 8/2015 (Кралски законодателен декрет 8/2015)?

Преюдициално запитване от tribunal d'instance de Rennes (Франция), постъпило на 27 ноември 2019 г. — Caisse de Crédit Mutuel Le Mans Pontlieue/OG

(Дело C-865/19)

(2020/C 54/37)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Tribunal d'instance de Rennes

Страни в главното производство

Ищец: Caisse de Crédit Mutuel Le Mans Pontlieue

Ответник: OG

Преюдициален въпрос

При положение че годишният процент на разходите по кредит на потребител е 5,364511 %, допуска ли правилото, установено в директива 98/7/ЕО от 16 февруари 1998 г. ⁽¹⁾, 2008/48/ЕО от 23 април 2008 г. ⁽²⁾ и 2014/17/ЕС от 4 февруари 2014 г. ⁽³⁾, съгласно което в текста на френски език „Le résultat du calcul est exprimé avec une exactitude d'au moins une décimale. Si le chiffre de la décimale suivante est supérieur ou égal à 5, le chiffre de la première décimale sera augmenté de 1“ [в текста на български език „Резултатът от изчислението се изразява с точност до поне един знак след десетичната запетая. Ако една цифра след десетичната запетая е по-голяма или равна на 5, предхождащата я цифра след десетичната запетая се увеличава с едно“], да се приеме за точен годишен процент на разходите от 5,363 %?

⁽¹⁾ Директива 98/7/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 1998 година за изменение на Директива 87/102/ЕИО относно сближаването на законовите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите членки относно потребителския кредит (ОВ 1998, L 101, стр. 17; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 4, стр. 210).

⁽²⁾ Директива 2008/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2008 година относно договорите за потребителски кредити и за отмяна на Директива 87/102/ЕИО на Съвета (ОВ 2008, L 133, стр. 66).

⁽³⁾ Директива 2014/17/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 4 февруари 2014 година относно договорите за кредити за жилищни недвижими имоти за потребители и за изменение на директиви 2008/48/ЕО и 2013/36/ЕС и Регламент (ЕС) № 1093/2010 (ОВ 2014, L 60, стр. 34).

Преюдициално запитване от Corte suprema di cassazione (Италия), постъпило на 26 ноември 2019 г. — Prefettura Ufficio territoriale del governo di Firenze/MI

(Дело C-870/19)

(2020/C 54/38)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Corte suprema di cassazione

Страни в главното производство

Касатор: Prefettura Ufficio territoriale del governo di Firenze

Ответник: MI

Преюдициални въпроси

Може ли в конкретната хипотеза на водач на моторно превозно средство член 15, [параграф 7 от Регламент № 3821/85 ⁽¹⁾] да се тълкува в смисъл, че тази норма предвижда едно единно съставно поведение, с което се извършва едно единство нарушение и за което се налага едно-единствено наказание, или в смисъл, че посредством кумулиране тя може да доведе до установяване на толкова нарушения и налагане на толкова наказания колкото са дните, за които не са представени регистрационните листове на тахографа в рамките на предвидения период от време („текущия ден и предходните 28 дни“)?

⁽¹⁾ Регламент (ЕИО) № 3821/85 на Съвета от 20 декември 1985 година относно контролните уреди за регистриране на данните за движението при автомобилен транспорт (OJ L 370, 1985 г., стр. 8; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 1, стр. 234).

Преюдициално запитване от Corte suprema di cassazione (Италия), постъпило на 26 ноември 2019 г. — Prefettura Ufficio territoriale del governo di Firenze/TB

(Дело C-871/19)

(2020/C 54/39)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Corte suprema di cassazione

Страни в главното производство

Касатор: Prefettura Ufficio territoriale del governo di Firenze

Ответник по касационната жалба: TB

Преюдициален въпрос

Може ли в конкретната хипотеза на водач на моторно превозно средство член 15, [параграф 7 от Регламент № 3821/85 ⁽¹⁾] да се тълкува в смисъл, че тази норма предвижда едно единно съставно поведение, с което се извършва едно единство нарушение и за което се налага едно-единствено наказание, или в смисъл, че посредством кумулиране тя може да доведе до установяване на толкова нарушения и налагане на толкова наказания колкото са дните, за които не са представени регистрационните листове на тахографа в рамките на предвидения период от време („текущия ден и предходните 28 дни“)?

(¹) Регламент (ЕИО) № 3821/85 на Съвета от 20 декември 1985 година относно контролните уреди за регистриране на данните за движението при автомобилен транспорт (ОВ 1985, L 370, стр. 8; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 1, стр. 234).

Жалба, подадена на 29 ноември 2019 г. от PlasticsEurope срещу решението, постановено от Общия съд (пети състав) на 20 септември 2019 г. по дело T-636/17, PlasticsEurope/ЕСНА

(Дело C-876/19 P)

(2020/C 54/40)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: PlasticsEurope (представители: R. Cana, E. Mullier, F. Mattioli, адвокати)

Друг страна в производството: Европейска агенция по химикалите, Френска република, ClientEarth

Искания

Жалбоподателят моли Съда:

- да отмени решението на Общия съд по дело T-636/17,
- да отмени решение ED/30/2017 на изпълнителния директор на ЕСНА от 6 юли 2017 г.,
- при условията на евентуалност да върне делото на Общия съд, за да се произнесе по искането на жалбоподателя за отмяна,
- да осъди ответника да заплати съдебните разходи по настоящото производство и по производството пред Общия съд.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква следните основания:

1. Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е тълкувал неправилно Регламент REACH ⁽¹⁾ и е приел, че няма изискване Агенцията да установи наличието на научно доказателство за вероятни сериозни въздействия съгласно член 57, буква е) от Регламент REACH.
2. Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото в рамките на преценката на представените пред него доказателства и при преценката на подкрепените с тях факти. В частност Общият съд е стигнал до неправилен извод, че ЕСНА е установила „вероятни“ сериозни въздействия, не е разгледал въпроса дали ЕСНА действително е преценила данните за еквивалентна степен на безпокойство, а вместо това неправилно е потвърдил констатацията на ЕСНА, че този критерий е изпълнен, неправилно е отхвърлил оплакването на жалбоподателя във връзка с относимостта към случая на заключението на Европейския орган за безопасност на храните (ЕОБХ), неправилно е приел, че заключението на ЕОБХ е в съответствие с решението на ЕСНА и е изпочпил представените от страните доказателства.

3. Общият съд е нарушил принципа на равно третиране, тъй като е третираше жалбоподателя по-малко благоприятно отколкото ЕСНА.
4. Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е тълкувал неправилно член 2, параграф 8, буква б) от Регламент REACH, не е изпълнил задължението си да изложи мотиви и не е разгледал допълнителните доводи на жалбоподателя относно междинните продукти.

(¹) Регламент (ЕО) № 1907/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2006 година относно регистрацията, оценката, разрешаването и ограничаването на химикали (REACH), за създаване на Европейска агенция по химикали, за изменение на Директива 1999/45/ЕО и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 793/93 на Съвета и Регламент (ЕО) № 1488/94 на Комисията, както и на Директива 76/769/ЕИО на Съвета и директиви 91/155/ЕИО, 93/67/ЕИО, 93/105/ЕО и 2000/21/ЕО на Комисията (ОВ L 396, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 60, стр. 3).

Преюдициално запитване от Sąd Najwyższy (Полша), постъпило на 2 декември 2019 г. — FORMAT Urządzenia i Montaż Przemysłowe/Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Warszawie

(Дело C-879/19)

(2020/C 54/41)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Sąd Najwyższy (Върховен съд)

Страни в главното производство

Жалбоподател: FORMAT Urządzenia i Montaż Przemysłowe

Ответник: Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Warszawie

Преюдициален въпрос

Трябва ли понятието „лице, което е обичайно заето на работа на територията на две или повече държави членки“, използвано в член 14, параграф 2, първо изречение от Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета от 14 юни 1971 година за прилагането на схеми за социална сигурност на заети лица, самостоятелно заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността, в редакцията съгласно Регламент (ЕО) № 118/97 на Съвета от 2 декември 1996 г. (¹) и изменението с Регламент (ЕО) № 1992/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2006 г. (²), да се тълкува в смисъл, че обхваща лице, което в рамките на един и същ трудов договор, сключен с един и същ работодател, през обхванатия от този договор период полага труд на територията на всяка от поне две държави членки не едновременно или успоредно, а в последователни, непосредствено следващи се периоди от по няколко месеца?

(¹) ОВ L 28, 1997 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 4, стр. 35 и поправка в ОВ L 32, 2008 г., стр. 31.

(²) ОВ L 392, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 8, стр. 288.

Жалба, подадена на 3 декември 2019 г. от Европейската комисия срещу решението, постановено от Общия съд (пети състав) на 24 септември 2019 г. по дело T-586/14 RENV, Xinyi PV Products (Anhui) Holdings/Комисия

(Дело C-884/19 P)

(2020/C 54/42)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Европейска комисия (представители: L. Flynn, A. Demeneix и T. Maxian Rusche)

Други страни в производството: Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd, GMB Glasmanufaktur Brandenburg GmbH

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Съда:

- да отмени решението на Общия съд (пети състав) от 24 септември 2019 г. по дело T-586/14 RENV, Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd/Комисия,
- да отхвърли първото основание на жалбата пред първата инстанция като правно неоснователно,
- да върне делото за второ—четвърто основание на жалбата пред първата инстанция на Общия съд за ново разглеждане,
- да не се произнася по разноските в настоящото и предходните производства, а именно тези, довели до първоначалното съдебно решение, решението по обжалването и решението в настоящото производство.

Основания и основни доводи

Комисията изтъква три основания за обжалване.

Първо, налице е грешка при прилагане на правото в точки 55—61 от съдебното решение. В тях Общият съд е тълкувал неправилно както член 2, параграф 7, буква б), така и член 2, параграф 7, буква в), трето тире от основния регламент ⁽¹⁾. Общият съд е установил в тези разпоредби изискване, че третирането като ИФПУ ⁽²⁾ може да бъде отказано само когато Комисията установи, че прилагането на член 2, параграфи 1—6 от основния регламент към дружество, искащо третиране като ИФПУ, би довело до изкуствени резултати. С други думи, преценката трябва да доказва точните последици от установеното нарушение в счетоводните документи на дружеството. Това задължение за доказване на въздействието на нарушението върху цените, разходите и счетоводното отразяване обаче съществуват само в член 2, параграф 7, буква в), първата част от първото тире от основния регламент, където това изискване е конкретно посочено. В решение Съвет/Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group Съдът основава това изискване на този изричен текст. Липсва възможност за разширяване на обхвата на тези мотиви по аналогия за всичките пет критерия за ИФПУ, уредени в член 2, параграф 7, буква в) от основния регламент.

Второ, налице са множество грешки при прилагане на правото в точки 62—73 от съдебното решение. Първо, стойността на капитала представлява производствен фактор, също както и цената на труда. Следователно двата режима на субсидии са пряко свързани с производствените разходи. Второ, Общият съд не се е занимал с преценката на Комисията относно въздействието на тези два режима на субсидии върху жалбоподателя в първоинстанционното производство, що се отнася както до установяването на релевантния период, така и до получения общ размер. Вместо това той замества икономическата преценка на Комисията със своята собствена.

Трето, съдебното решение е опорочено от процесуални нередовности. Жалбоподателят пред първата инстанция не е обжалвал тълкуването на Комисията на член 2, параграф 7, буква в), трето тире от основния регламент, а само как той е приложил тази разпоредба към фактите. Следователно Общият съд се е произнесъл *ultra vires*. В допълнение Общият съд не е предоставил на Комисията никаква възможност да изложи виждането си по новото тълкуване на член 2, параграф 7, буква в) от основния регламент, развито в съдебното решение, като по този начин е нарушил правото на Комисията на справедлив процес.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1225/2009 на Съвета от 30 ноември 2009 година за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейската общност (ОВ L 343, 2009 г., стр. 51 и поправка в ОВ L 44, 2016 г., стр. 20).

⁽²⁾ Икономика, функционираща при пазарни условия.

Жалба, подадена на 4 декември 2019 г. от Fortischem a.s. срещу решението, постановено от Общия съд (шести състав) на 24 септември 2019 г. по дело T-121/15, Fortischem/Комисия

(Дело C-890/19 P)

(2020/C 54/43)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Fortischem a.s. (представители: C. Arhold, Rechtsanwalt, P. Hodál, M. Staroň, avocats)

Други страни в производството: Европейска комисия, AlzChem AG, по-рано AlzChem Trostberg GmbH, по-рано AlzChem Hart GmbH

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени обжалваното съдебно решение,
- да отмени членове 1 и 3—5 от оспорваното решение на Комисията ⁽¹⁾,
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Първо основание: Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, изразяваща се в неправилно тълкуване и прилага на член 107, параграф 1 ДФЕС, член 108, параграф 2 ДФЕС и член 14, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 659/1999 ⁽²⁾, тъй като приел, че в случай като разглеждания обхватът на решението за възстановяване може да се разшири спрямо жалбоподателя, макар жалбоподателят да е заплатил пазарната цена за активите на получателя на помощта.

Второ основание: Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, приемайки че Комисията не носи доказателствената тежест по въпроса дали помощта е била прехвърлена на жалбоподателя чрез продажба на активите на цена под пазарната.

Трето основание: Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото или изопачил фактите, пренебрегвайки редица (почти неопровержими) твърдения, показващи че за активите е заплатена пазарна цена.

Четвърто основание: Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, тълкувайки неправилно разбирането за критериите „обхват на сделката“ и „икономическа логика на сделката“ при установяването на икономическата приемственост.

Пето основание: Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, приемайки че Комисията е можела да заключи, че икономическа приемственост е имало, въз основа само на два от установените критерии, като всички останали критерии били против наличието на икономическа приемственост.

Шесто основание: Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, изразяваща се в неправилно тълкуване и прилагане на релевантната законова разпоредба, с която се забраняват масовите уволнения, и дал неправилна правна квалификация на фактите, тъй като заключил, че забраната за масови уволнения съставлява предимство за NCHZ, а не реална пречка под формата на нараснали разходи, и тъй като не намалил размера на твърдяната държавна помощ със сума, съответстваща на нарасналите разходи.

Седмо основание: Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, замествайки мотивите в оспорваното решение на Комисията със свои собствени мотиви, тъй като Комисията не изложила никакви доводи или обяснения защо забраната за колективни уволнения да съставлява предимство за NCHZ.

⁽¹⁾ Решение (ЕС) 2015/1826 на Комисията от 15 октомври 2014 година относно държавната помощ SA.33797 — (2013/C) (ex 2013/NN) (ex 2011/CP), предоставена от Словакия на NCHZ (ОВ L 269, 2015 г., стр. 71).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО (ОВ L 83, 1999 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 41).

**Преюдициално запитване от Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach (Полша), постъпило на 4 декември 2019 г. —
A./Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej**

(Дело C-895/19)

(2020/C 54/44)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach

Страни в главното производство

Жалбоподател: A.

Отговорник: Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 167 във връзка с член 178 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че не допуска национални разпоредби, съгласно които упражняването на правото на приспадане на данъка по получени доставки в същия данъчен период, в който подлежи на отчитане дължимият данък за сделките, представляващи вътреобщностно придобиване на стоки, зависи от условието дължимият данък във връзка с тези сделки да е посочен в съответната справка-декларация за ДДС в определен преклузивен срок (в Полша — три месеца) от края на месеца, през който е възникнало задължението за плащане на данъка по отношение на придобитите стоки и услуги?

⁽¹⁾ ОВ L 347, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7.

Жалба, подадена на 4 декември 2019 г. от Ирландия срещу решението, постановено от Общия съд (седми разширен състав) на 24 септември 2019 г. по съединени дела T-755/15 и T-759/15, Люксембург и Fiat Chrysler Finance Europe/Комисия

(Дело C-898/19 P)

(2020/C 54/45)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Ирландия (представители: M. Browne, A. Joyce, J. Quaney, P. Gallagher SC, S. Kingston, B. Doherty, BL)

Други страни в производството: Европейска комисия, Fiat Chrysler Finance Europe, Велико херцогство Люксембург

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Съда:

- да отмени решението на Общия съд от 24 септември 2019 г. по съединени дела T-755/15 и T-759/15, Luxembourg и Fiat Chrysler Finance Europe/Комисия,
- да отмени решението ⁽¹⁾ на Комисията от 21 октомври 2015 г., и
- да осъди Комисията за заплати съдебните разноски, направени в настоящото производство.

Основания и основни доводи

Първо основание — Общият съд е допуснал грешка от правна страна и е приложил неправилно член 107, параграф 1 ДФЕС в подхода му по отношение на „принципа на сделката между несвързани лица“.

Второ основание — Общият съд е допуснал грешка от правна страна и е приложил неправилно член 107, параграф 1 ДФЕС при анализа на избирателността.

Трето основание — Общият съд не е спазил задължението за мотивиране на решението си.

Четвърто основание — Общият съд е нарушил принципа на правна сигурност, като е приел, че Комисията може да преразглежда решенията на националните данъчни администрации с оглед своя версия на принципа на сделката между несвързани лица, която не е била предсказуема и чието съдържание е неизвестно.

Пето основание — Общият съд е нарушил членове 4 ДФЕС и 5 ДФЕС и недопустимо е използвал правилата за държавна помощ, за да хармонизира нормите на държавите членки в областта на прякото данъчно облагане.

⁽¹⁾ Решение (ЕС) 2016/2326 на Комисията от 21 октомври 2015 година относно държавна помощ SA.38375 (2014/C ex 2014/NN), приведена в действие от Люксембург в полза на Fiat (нотифицирано под номер C(2015) 7152) (OBL 351, 2016 г., стр. 1).

**Жалба, подадена на 4 декември 2019 г. от Румъния срещу решението, постановено от Общия съд (втори състав)
на 24 септември 2019 г. по дело T-391/17, Румъния/Комисия**

(Дело C-899/19 P)

(2020/C 54/46)

Език на производството: румънски

Страни

Жалбоподател: Румъния (представители: E. Gane, L. Lițu, M. Chicu)

Друга страна в производството: Европейска комисия, Унгария

Искания на жалбоподателя

— да се уважи жалбата, да се отмени изцяло решението на Общия съд по дело T-391/17, да се постанови решение по дело T-391/17, като се уважи жалбата за отмяна на Решение (ЕС) 2017/652,

или

— да се уважи жалбата, да се отмени изцяло решението на Общия съд по дело T-391/17 и да се върне дело T-391/17 на Общия съд на Европейския съюз, който да уважи жалбата за отмяна в ново производство и да отмени Решение (ЕС) 2017/652,

— да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

A. Нарушение на разпоредбите на Договорите за ЕС, отнасящи се до правомощията на Съюза

Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, тъй като в нарушение на принципа на предоставената компетентност, прогласен в член 5, параграф 2 от Договора за Европейския съюз, приравнява ценностите, изброени в член 2 ДЕС, на конкретна дейност/цел в обхвата на компетентността на ЕС и приканва Комисията да представи конкретни актове, които имат за основна цел зачитането на правата на лицата, които принадлежат към национални и езикови малцинства, и на богатството на културното и езиковото многообразие.

B. Нарушение на член 296, втора алинея ДФЕС

Общият съд е тълкувал неправилно член 296, втора алинея ДФЕС по отношение на задължението за мотивиране на Комисията, като неправилно е приел, че посоченото задължение е било спазено във връзка с обстоятелствата по делото, в положение, при което Комисията не е изложила правните съображения, които са били от съществено значение в контекста на Решение (ЕС) 2017/652, и освен това е изменила съществено позицията си, изразена по-рано, без да уточнява какво е било настъпилото развие, което може да обоснове изменението на позицията.

C. Процесуални пропуски, които могат да нанесат вреда на интересите на жалбоподателя

Във връзка с обстоятелството, че в рамките на устната фаза на производството по дело T-391/17 обсъжданията са се съсредоточили по указание на Общия съд само върху аспекти на допустимостта на жалбата за отмяна, докато в контекста на постановеното решение посочената инстанция разглежда единствено аспекти по същество, редовността на производството е била засегната.

Преюдициално запитване от Conseil d'État (Франция), постъпило на 6 декември 2019 г. — One Voice, Ligue pour la protection des oiseaux/Ministre de la Transition écologique et solidaire

(Дело C-900/19)

(2020/C 54/47)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Conseil d'État

Страни в главното производство

Жалбоподатели: One Voice, Ligue pour la protection des oiseaux

Ответник: Ministre de la Transition écologique et solidaire

Друга страна: Fédération nationale des Chasseurs

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли разпоредбите на член 9, параграф 1, буква в) от Директива 2009/147/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 30 ноември 2009 г.⁽¹⁾ година да се тълкуват в смисъл, че не допускат държавите членки да разрешават използването на средства, съоръжения и методи за улавяне или убиване, които макар в минимална степен и само временно могат да доведат до прилов? Евен-туално при какви критерии, свързани по-специално с ограничения дял или количество на този прилов, с факта, че по принцип разрешените ловен способ няма летален характер, и със задължението за освобождаване без сериозни увреждания на случайно уловените екземпляри, се смята, че е изпълнен поставеният от тези разпоредби критерий за избирателност?
- 2) Трябва ли Директива 2009/147/ЕО от 30 ноември 2009 г. да се тълкува в смисъл, че целта да се запази използването на тради-ционни утвърдени начини и средства за лов на птици за развлекателни цели и доколкото бъдат изпълнени всички останали условия от буква в) на същия параграф за такава дерогация, може да обоснове липсата на друго задоволително разрешение по смисъла на член 9, параграф 1 от нея, като по този начин позволи дерогация от принципа за забрана на тези средства и начини за лов, предвиден в член 8 от нея?

⁽¹⁾ Директива 2009/147/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 30 ноември 2009 година относно опазването на дивите птици (ОВ, L 20, 2010 г., стр. 7).

Преюдициално запитване от Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie (Полша), постъпило на 10 декември 2019 г. — E. Sp. z o.o/K.S.

(Дело C-904/19)

(2020/C 54/48)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie

Страни в главното производство

Ищец: E. Sp. z o.o

Ответник: K.S.

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 7, параграф 1 от Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори ⁽¹⁾ и нейните съображения двадесето и двадесет и четвърто, в съответствие с които договорите следва да се съставят на ясен, разбираем език, а потребителят да има възможност да проучи всички условия и при съмнение от негова страна се приема най-благоприятното за него тълкуване и съдилищата и административните органи на държавите членки трябва да разполагат с адекватни и ефективни средства да наложат преустановяването на включването на неравноправни клаузи в потребителски договори, във връзка с член 10, параграфи 1 и 2 от Директива 2008/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2008 година относно договорите за потребителски кредити и за отмяна на Директива 87/102/ЕИО на Съвета ⁽²⁾, и съображение 31 от нея да се тълкуват в смисъл, че не допускат разпоредбата на член 339, параграф 2 от ГПК, разбран в смисъл, че разпоредбата на член 339, параграф 2 от ГПК допуска постановяване на непристъпено решение по дело за изплащане на (потребителски) кредит, включително в случай че ищецът не е представил договор за (потребителски) кредит, в резултат от което същият не е бил проверен за наличието на евентуално неравноправни клаузи, съдържащи се в него, не е проверено дали договорът е съдържал всички изисквани по закон елементи, а същевременно указва постановяването на непристъпено решение да се основе единствено на твърденията на ищеца относно фактите без анализ дали доказателствата водят до възникване на „основателни съмнения“ по смисъла на тази разпоредба?

Допустимо ли е с оглед на решения на Съда от 1 октомври 2015 г., ERSTE Bank Hungary (C-32/14, EU:C:2015:637, т. 62), от 10 септември 2014 г., Kušionova (C-34/13, EU:C:2014:2189, т. 56), от 6 октомври 2009 г., Asturcom Telecomunicaciones (C-40/08, EU:C:2009:615, т. 47) такова тълкуване на член 339, параграф 2 от ГПК, съгласно което е възможно постановяването на непристъпено решение по дело за изплащане на (потребителски) кредит, по което ищецът не прилага договора към исковата молба, в резултат от което същият не е бил проверен за наличието на евентуално неравноправни клаузи, съдържащи се в него, не е проверено дали договорът е съдържал всички изисквани по закон елементи, а решението се основава единствено на твърденията на ищеца относно фактите?

- 2) Трябва ли член 7, параграф 1 от Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори и нейните съображения двадесето и двадесет и четвърто, в съответствие с които договорите следва да се съставят на ясен, разбираем език, а потребителят да има възможност да проучи всички условия и, при съмнение от негова страна, се приема най-благоприятното за него тълкуване и съдилищата и административните органи на държавите членки трябва да разполагат с адекватни и ефективни средства да наложат преустановяването на включването на неравноправни клаузи в потребителски договори, във връзка с член 10, параграфи 1 и 2 от Директива 2008/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2008 година относно договорите за потребителски кредити и за отмяна на Директива 87/102/ЕИО на Съвета и съображение 31 от нея да се тълкуват в смисъл, че не допускат разпоредбата на член 339, параграф 2 от ГПК, разбран в смисъл че разпоредбата на член 339, параграф 2 от ГПК не допуска проверка от националната юрисдикция на договора за (потребителски) кредит, приложен от ищеца, за наличието на евентуално неравноправни клаузи, съдържащи се в него, дали същият съдържа всички изисквани по закон елементи, а същевременно указва постановяването на непристъпено решение да се основе единствено на твърденията на ищеца относно фактите без анализ дали доказателствата водят до възникване на „основателни съмнения“ по смисъла на тази разпоредба?

Допустимо ли е с оглед на решения на Съда от 1 октомври 2015 г., ERSTE Bank Hungary (C-32/14, EU:C:2015:637, т. 62), от 10 септември 2014 г., Kušionova (C-34/13, EU:C:2014:2189, т. 56), от 6 октомври 2009 г., Asturcom Telecomunicaciones (C-40/08, EU:C:2009:615, т. 47) такова тълкуване на член 339, параграф 2 от ГПК, съгласно което е възможно постановяването на непристъпено решение по дело за изплащане на (потребителски) кредит без проверка за наличие на евентуално неравноправни клаузи, съдържащи се в представения от ищеца и приложен към исковата молба договор, и без проверка дали договорът е съдържал всички изисквани по закон елементи, а решението се основава единствено на твърденията на ищеца относно фактите?

⁽¹⁾ ОВ L 95, 1993 г., стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 273.

⁽²⁾ ОВ L 133, 2008 г., стр. 66.

Преюдициално запитване от Sąd Rejonowy w Białymstoku (Полша), постъпило на 13 декември 2019 г. — CNP spółka z o.o./Gefion Insurance A/S

(Дело C-913/19)

(2020/C 54/49)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Sąd Rejonowy w Białymstoku

Страни в главното производство

Ищец: CNP spółka z o.o.

Ответник: Gefion Insurance A/S

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 13, параграф 2 във връзка с член 10 от Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че в спор между търговец, който е придобил от увредената страна вземането срещу застрахователно дружество на основание застраховка за гражданска отговорност, и това застрахователно дружество, не е изключено установяването на компетентност на съда на основание член 7, точка 2 или член 7, точка 5 от регламента?
- 2) При положителен отговор на въпрос 1), трябва ли член 7, точка 5 от Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела да се тълкува в смисъл, че осъществяващо дейност в държава членка дружество на търговското право, уреждащо имуществени претенции в рамките на задължителното застраховане на гражданската отговорност на притежателите на моторни превозни средства и действащо в рамките на договор със застрахователно дружество със седалище в друга държава членка, е негов клон, агенция или друг вид представителство?
- 3) При положителен отговор на въпрос 1), трябва ли член 7, точка 2 от Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела да се тълкува в смисъл, че представлява самостоятелно основание за компетентност на съда на държава членка, в която настъпва вредоносното събитие, пред който кредиторът правопреемник по вземането, придобито от увредената страна, възникнало в рамките на задължителното застраховане на гражданската отговорност, предявява иск против застрахователно дружество със седалище в друга държава членка?

⁽¹⁾ OBL 351, 2012 г., стр. 1.

ОБЩ СЪД

Решение на Общия съд от 17 декември 2019 г. — Полша/Комисия

(Дело T-21/18) ⁽¹⁾

*(ЕФГЗ и ЕЗФРСР — Разходи, изключени от финансиране — Сектори на плодовете и зеленчуците —
Помощи за групи производители — Разходи, направени от Полша — Пропуски в основните и
спомогателните проверки — Проверки на плановете за признаване и на критериите за признаване —
Проверки по заявленията за подпомагане — Възможност за участие на групите от производители —
Икономическа последователност — Необходимост и допустимост на инвестициите — Основателност
на разходите — Системни недостатъци — Риск за ЕФГЗ — Коригиращи мерки — Фиксирани ставки в
размер на 25 %)*

(2020/C 54/50)

Език на производството: полски

Страни

Жалбоподател: Република Полша (представители: B. Majczyna, M. Pawlicka и D. Krawczyk)

Ответник: Европейска комисия (представители: A. Lewis и A. Stobiecka-Kuik)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за частична отмяна на Решение за изпълнение (ЕС) 2017/2014 на Комисията от 8 ноември 2017 година за изключване от финансиране от страна на Европейския съюз на някои разходи, направени от държавите членки в рамките на Европейския фонд за гарантиране на земеделието (ЕФГЗ) и на Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР) (ОВ L 292, 2017 г., стр. 61).

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Република Полша да понесе, наред с направените от нея съдебни разходи, и тези на Европейската комисия.

⁽¹⁾ ОВ C 104, 19.3.2018 г.

Решение на Общия съд от 19 декември 2019 г. — България/Комисия

(Дело T-22/18) ⁽¹⁾

(ЕФГЗ и ЕЗФРСР — Разходи, изключени от финансиране — Разходи, направени от България — Развитие на селските райони — Качество на проверките на място — Проверка на критериите за допустимост и подбор — Финансови корекции — Проверки ex post — Методология за изчисляване на финансовите корекции — Повторяемост — Коригиращи терки — Процедура за уравниване по съответствие — Правна сигурност — Принцип на добро финансово управление — Пропорционалност)

(2020/C 54/51)

Език на производството: български

Страни

Жалбоподател: Република България (представители: Е. Петранова и Л. Захариева)

Ответник: Европейска комисия (представители: J. Aquilina, Г. Колева и V. Bottka)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за частична отмяна на Решение за изпълнение (ЕС) 2017/2014 на Комисията от 8 ноември 2017 година за изключване от финансиране от страна на Европейския съюз на някои разходи, направени от държавите членки в рамките на Европейския фонд за гарантиране на земеделието (ЕФГЗ) и на Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР) (ОВ L 292, 2017 г., стр. 61)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Република България да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ C 104, 19.3.2018 г.

Решение на Общия съд от 19 декември 2019 г. — Wehrheim/ЕЦБ

(Дело T-100/18) ⁽¹⁾

(Публична служба — Персонал на ЕЦБ — Възнаграждение — Надбавка за експатриране — Отмяна — Отговорност — Илуцествени и неилуцествени вреди — Служебно нарушение)

(2020/C 54/52)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Christine Wehrheim (Офенбах, Германия) (представител: N. de Montigny, avocat)

Ответник: Европейска централна банка (представители: F. von Lindeiner и A. Andrzejewska, подпомагани от B. Wägenbaur, avocat)

Предмет

Искане по член 270 ДФЕС и член 50а от Статута на Съда на Европейския съюз за поправяне на имуществените и неимуществените вреди, които ищцата твърди, че са ѝ нанесени поради грешката, допусната от ЕЦБ при определянето на нейните имуществени права към момента на наемането ѝ, в резултат на което била отпусната надбавка за експатриране, която впоследствие била премахната

Диспозитив

- 1) Осъжда Европейската централна банка (ЕЦБ) да заплати сумата от 1 000 EUR на г-жа Christine Wehrheim като обезщетение за нанесени неимуществени вреди, ведно с лихвите по определения от ЕЦБ лихвен процент за основните операции по рефинансиране, увеличен с 3,5 пункта, считано от постановяването на настоящото решение до датата на заплащане на сумата от 1 000 EUR от ЕЦБ.
- 2) *Отхвърля иска в останалата му част.*
- 3) *Г-жа Wehrheim и ЕЦБ понасят направените от тях съдебни разходи.*

(¹) ОВ С 152, 30.4.2018 г.

Решение на Общия съд от 19 декември 2019 г. — Гърция/Комисия

(Дело T-295/18) (¹)

(ЕФОГЗ и ЕЗФРСР — Разходи, изключени от финансиране — Разходи, направени от Гърция — Развитие на селските райони — отделени от производството преки помощи — Ключови проверки — Фиксирани финансови корекции)

(2020/C 54/53)

Език на производството: *гръцки*

Страни

Жалбоподател: Република Гърция (представители: G. Kanellopoulos, I. Pachi, A. Vasilopoulou и E. Chroni)

Ответник: Европейска комисия (представители: D. Triantafyllou и J. Aquilina)

Предмет

Жалба, подадена на основание член 263 ДФЕС за частична отмяна на Решение за изпълнение (ЕС) 2018/304 на Комисията от 27 февруари 2018 г., с което се изключват от финансиране от Европейския съюз определени разходи, направени от държавите членки в рамките на Европейския фонд за ориентиране и гарантиране на земеделието (ЕФОГЗ) и на Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР) (ОВ 2018, L 59, стр. 3)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Република Гърция да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 249, 16.7.2018 г.

Решение на Общия съд от 19 декември 2019 г. — Sta*Ware EDV Beratung/EUIPO — Accelerate IT Consulting (businessNavi)

(Дело T-383/18) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по отмяна — Фигуративна марка на Европейския съюз „businessNavi“ — Реално използване на марката — Частична отмяна — Член 51, параграф 1, буква а) и параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 58, параграф 1, буква а) и параграф 2 от Регламент (ЕС) 2017/1001)

(2020/С 54/54)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Sta*Ware EDV Beratung GmbH (Щарнберг, Германия) (представители: M. Bölling и M. Graf, адвокати)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: S. Hanne)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Accelerate IT Consulting GmbH (Ален, Германия) (представител: H. Hofmann, адвокат)

Предмет

Жалба срещу решението на пети апелативен състав на EUIPO от 2 май 2018 г. (преписка R 434/2017-5), постановено в производство по отмяна със страни Sta*Ware EDV Beratung и Accelerate IT Consulting

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Sta*Ware EDV Beratung GmbH да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 294, 20.8.2018 г.

Решение на Общия съд от 19 декември 2019 г. — XG/Комисия(Дело T-504/18) ⁽¹⁾

(Служители на частно дружество — доставчик на информационни услуги в рамките на институцията — Отказ да се предостави достъп до сградите на Комисията — Компетентност на автора на акта)

(2020/C 54/55)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: XG (представители: S. Kaisergruber и A. Burghelle-Vernet, avocats)

Ответник: Европейска комисия (представители: C. Ehrbar и T. Bohr)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на решението на Комисията от 3 юли 2018 г., с което се оставя в сила отказът за достъп на жалбоподателя до нейните сгради

Диспозитив

- 1) Отменя решението на Европейската комисия от 3 юли 2018 година, с което се оставя в сила отказът за достъп на XG до нейните сгради.
- 2) Осъжда Комисията да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ C 373, 15.10.2018 г.

Определение на председателя на Общия съд от 7 ноември 2019 г. — AMVAC Netherlands/Комисия

(Дело T-317/19 R)

(Обезпечително производство — Продукти за растителна защита — Регламент (ЕО) № 1107/2009 — Активно вещество етопрофос — Условия за одобрение на пускането на пазара на веществото — Молба за спиране на изпълнението — Липса на неотложност)

(2020/C 54/56)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: AMVAC Netherlands BV (Амстердам, Нидерландия) (представители: C. Mereu, M. Grunchard и S. Englebert, avocats)

Ответник: Европейска комисия (представители: F. Castilla-Contreras и I. Naglis)

Предмет

Молба на основание членове 278 и 279 ДФЕС за спиране на изпълнението на Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/344 на Комисията от 28 февруари 2019 година за неподновяване на одобрението на активното вещество етопрофос в съответствие с Регламент (ЕО) № 1107/2009 на Европейския парламент и на Съвета относно пускането на пазара на продукти за растителна защита и за изменение на приложението към Регламент за изпълнение (ЕС) № 540/2011 на Комисията (ОВ L 62, 2019 г., стр. 7)

Диспозитив

- 1) *Отхвърля молбата за допускане на обезпечение.*
- 2) *Не се произнася по съдебните разноски.*

Иск, предявен на 21 октомври 2019 г. — Wagenknecht/Европейски съвет

(Дело T-715/19)

(2020/C 54/57)

*Език на производството: английски***Страни***Ищец:* Lukáš Wagenknecht (Пардубице, Чешка република) (представител: A. Dolejská, адвокат)*Ответник:* Европейски съвет**Искания***Ищецът моли Общия съд:*

- да установи неправомерно бездействие на Европейския съвет по отношение на конфликта на интереси на г-н Andrej Babiš, чешкият министър-председател, във връзка с бюджета на Съюза.

Твърдения и основни доводи*Ищецът излага шест твърдения в подкрепа на иска.*

1. Първото твърдение е, че ищецът е приканил Европейския съвет да предприеме действия с писмо от 5 юни 2019 г., а на 10 юни 2019 г. му е изпратил покана да действа на основание член 265 ДФЕС, като се е обърнал към него с молба да не кани г-н Andrej Babiš, в твърдян конфликт на интереси, на заседанието на Европейския съвет от 20 юни 2019 г., на което по точка 4 от дневния ред се обсъжда бюджетът на Съюза.

— Ищецът отбелязва, че въпреки това на 20 юни 2019 г. чешкият министър-председател, г-н Babiš, в твърдян конфликт на интереси, е присъствал на заседанието на Европейския съвет, на което по точка 4 от дневния ред се обсъжда бюджетът на Съюза.
2. Второто твърдение е, че отговорът на Европейския съвет на поканата за действие на ищеца е неясен и противоречив, тъй като не определя позицията му.
3. Третото твърдение е, че ищецът е пряко засегнат от бездействието на Европейския съвет, който не изключва г-н Babiš от обсъжданията относно бъдещия бюджет на Съюза в заседанието на Европейския съвет, тъй като:
 - i. не е необходим никакъв друг междинен акт, за да се изключат лица в конфликт на интереси от заседание на Европейския съвет; и
 - ii. правното положение на ищеца е засегнато, тъй като той е: а) избран представител на Чешкия сенат, натоварен в качеството на член на специална сенатска комисия, създадена за целта, да разследва твърдения конфликт на интереси на чешкия министър-председател; и б) бъдещ конкурент на кандидатите от партия ANO 2011, контролирана от чешкия министър-председател.

4. Четвъртото твърдение е, че личното засягане на ищеца във връзка с твърдяното бездействие на Европейския съвет с оглед на твърдения конфликт на интереси на чешкия министър-председател, г-н Babiš, възниква от:
- i. конституционно задължение за упражняване на контрол за правилното приемане на правните актове на Съюза, включително на неговия бюджет (Многогодишната финансова рамка 2021—2027 г.);
 - ii. конституционно задължение, от което възниква право да се упражнява контрол над чешкия министър-председател, действащ в рамките на Европейския съвет, включително задължение за отговорно упражняване на функцията на член на специалната сенатска комисия, натоварена с разследването на твърдения конфликт на интереси на чешкия министър-председател, г-н Babiš;
 - iii. избирането на ищеца в чешкия сенат през 2018 г. в конкуренция с кандидати от партията ANO 2011, контролирана от чешкия министър-председател.
- Ищецът твърди, че отказ на Съда да допусне настоящото дело, би бил равносилен на отказ от правосъдие, водещ до реална невъзможност на членовете на националните парламенти да контролират членовете на своите правителства във връзка с действията им, осъществявани в рамките на Европейския съвет и на Съвета.
5. Петото твърдение е, че е налице задължение на Европейския съвет за противодействие на конфликт на интереси съгласно член 325, параграф 1 ДФЕС и член 61, параграф 1 от Финансовия регламент ⁽¹⁾.
- Ищецът твърди, че са изпълнени всички условия за изпълнение на задължението на Европейския съвет да действа, за да предотврати или неутрализира твърдения конфликт на интереси на чешкия министър-председател, г-н Babiš.
6. Шестото твърдение е за нарушение на задължението на Европейския съвет по член 325, параграф 1 ДФЕС и посочения член 61, параграф 1 от Финансовия регламент.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС, Евратом) 2018/1046 на Европейския парламент и на Съвета от 18 юли 2018 година за финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза, за изменение на регламенти (ЕС) № 1296/2013, (ЕС) № 1301/2013, (ЕС) № 1303/2013, (ЕС) № 1304/2013, (ЕС) № 1309/2013, (ЕС) № 1316/2013, (ЕС) № 223/2014 и (ЕС) № 283/2014 и на Решение № 541/2014/ЕС и за отмяна на Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012 (ОВ L 193, 2018 г., стр. 1).

Жалба, подадена на 20 ноември 2019 г. — НС/Комисия

(Дело T-804/19)

(2020/C 54/58)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: НС (представители: G. Pandey и V. Villante, адвокати)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени решение от 20 август 2019 г. на Европейската служба за подбор на персонала (EPSO), с което се отхвърля жалбата, подадена от него на основание член 90, параграф 2 от Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз на 17 април 2019 г., и да отмени включително отхвърлянето на съдържащия се в нея иск за обезщетение в размер на 50 000 EUR,

- да отмени решението на EPSO/конкурсната комисия от 21 март 2019 г., с което се отхвърля искането на жалбоподателя за преразглеждане на решението на конкурсната комисия да не го допусне до следващия етап от конкурса,
- да отмени решението от 28 януари 2019 г. в електронния EPSO профил на жалбоподателя да не бъде включен в предварителния списък с длъжностни лица, подбрани за целите на конкурс EPSO/AD/363/18,
- да отмени обявление за конкурс на общо основание EPSO/AD/363/18, публикувано на 11 октомври 2018 г. ⁽¹⁾, както и целия подготвен в резултат от него предварителен списък с длъжностни лица, подбрани за участие в посочения конкурс, и/или да го обяви за незаконосъобразен и неприложим по отношение на жалбоподателя съгласно член 277 ДФЕС,
- да осъди ответника да изплати на жалбоподателя обезщетение в размер на 50 000 EUR за претърпените от него вреди в резултат от посочените по-горе оспорени решения,
- при разглеждане на предварителните въпроси, доколкото е необходимо, да обяви член 90 от Правилника за персонала за недействителен и неприложим в настоящото производство съгласно член 277 ДФЕС.

Твърдения и основни доводи

Жалбоподателят излага четири твърдения в подкрепа на жалбата.

1. Първото твърдение е за явна грешка в преценката относно професионалния опит на жалбоподателя, както и в същия контекст, че не е изпълнено задължението за мотивиране на решението и са нарушени член 25 от Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз и член 296 ДФЕС.
2. Второто твърдение е за нарушение на член 41 от Хартата на основните права на Европейския съюз и на правото на жалбоподателя да бъде изслушан, както и в същия контекст за нарушение на задължението за мотивиране и на член 296 ДФЕС.
3. Третото твърдение е за нарушение на членове 1, 2, 3 и 4 от Регламент № 1 от 1958 г. ⁽²⁾, както и в същия контекст за нарушение на членове 1г и 28 от Правилника за персонала и на член 1, параграф 1, буква е) от приложение III към Правилника за персонала и на принципа на равно третиране и недопускане на дискриминация.
4. Четвъртото твърдение е за незаконосъобразност на подбора по квалификации с оглед на членове 1г, 4, 7 и 29 от Правилника за персонала.

⁽¹⁾ ОВ С 368А, 2018 г., стр. 1.

⁽²⁾ Регламент № 1 от 15 април 1958 година за определяне на езиковия режим на Европейската икономическа общност (ОВ 17, 1958 г., стр. 385; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 1, стр. 3).

Жалба, подадена на 4 декември 2019 г. — JMS Sports/EUIPO — Inter-Vion (Спираловидни ластички за коса)

(Дело T-823/19)

(2020/С 54/59)

Език на жалбата: полски

Страни

Жалбоподател: JMS Sports sp. z o.o. (Позд, Полша) (представители: D. Piórog и J. Słupski, адвокати)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Inter-Vion S.A. (Варшава, Полша)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорния промишлен дизайн: жалбоподателят пред Общия съд

Спорен промишлен дизайн: промишлен дизайн на Общността (спираловидни ластици за коса) — промишлен дизайн на Общността № 1723 677-0001

Обжалвано решение: решение на трети апелативен състав на EUIPO от 13 септември 2019 г. по преписка R 1573/2018-3

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати разноските в производствата, включително направените от жалбоподателя разноски в производството пред апелативния състав на EUIPO,
- да осъди встъпилата страна, ако такава встъпи в производството, да понесе направените от нея съдебни разноски.

Изложени основания

- Нарушение на член 5, параграф 1 във връзка с член 7, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 6/2002 на Съвета,
- Нарушение на принципа на разпределяне на тежестта на доказване,
- Нарушение на принципа на процесуална равнопоставеност на страните.

Жалба, подадена на 4 декември 2019 г. — Palírna U Zeleného stromu/EUIPO — Bacardi (BLEND 42 VODKA)

(Дело T-829/19)

(2020/C 54/60)

Език на жалбата: чешки

Страни

Жалбоподател: Palírna U Zeleného stromu a.s. (Усти на Елба, Чешка република) (представител: T. Chleboun, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Bacardi & Co. Ltd (Мерен, Швейцария)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: фигуративна марка на Европейския съюз „BLEND 42 VODKA“ — заявка за регистрация № 12 945 879

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на втори апелативен състав на EUIPO от 5 септември 2019 г. по преписка R 2531/2018-2

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да съедини делата по жалбите против решението на ответника от 5 септември 2019 г. по преписки R 2531/2018-2, R 2532/2018-2 и R 2533/2018-2,
- да отмени обжалваното решение,
- да осъди ответника и другата страна да заплатят съдебните разходи на жалбоподателя.

Изложено основание

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 4 декември 2019 г. — Palírna U Zeleného stromu/EUIPO — Bacardi (BLEND 42 VODKA)

(Дело T-830/19)

(2020/C 54/61)

Език на жалбата: чешки

Страни

Жалбоподател: Palírna U Zeleného stromu a.s. (Усти на Елба, Чешка република) (представител: T. Chleboun, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Bacardi & Co. Ltd (Мерен, Швейцария)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: „BLEND 42 VODKA“ в светлосин и тъмносин цвят — заявка за регистрация № 12 946 034

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на втори апелативен състав на EUIPO от 5 септември 2019 г. по преписка R 2532/2018-2

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да съедини делата по жалбите против решението на ответника от 5 септември 2019 г. по преписки R 2531/2018-2, R 2532/2018-2 и R 2533/2018-2,
- да отмени обжалваното решение,
- да осъди ответника и другата страна да заплатят съдебните разходи на жалбоподателя.

Изложено основание

— нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 4 декември 2019 г. — Palírna U Zeleného stromu/EUIPO — Bacardi (BLEND 42 FIRST CZECH BLENDED VODKA)

(Дело T-831/19)

(2020/C 54/62)

Език на жалбата: чешки

Страни

Жалбоподател: Palírna U Zeleného stromu a.s. (Усти на Елба, Чешка република) (представител: T. Chleboun, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Bacardi & Co. Ltd (Мерен, Швейцария)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: фигуративна марка на Европейския съюз „BLEND 42 FIRST CZECH BLENDED VODKA“ в бял, червен, сив, светлосин, тъмносин и оранжев цвят — заявка за регистрация № 12 946 182

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на втори апелативен състав на EUIPO от 5 септември 2019 г. по преписка R 2533/2018-2

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да съедини делата по жалбите против решението на ответника от 5 септември 2019 г. по преписки R 2531/2018-2, R 2532/2018-2 и R 2533/2018-2,
- да отмени обжалваното решение,
- да осъди ответника и другата страна да заплатят съдебните разноски на жалбоподателя.

Изложено основание

— нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 16 декември 2019 г. — Leonardo/Frontex

(Дело T-849/19)

(2020/С 54/63)

*Език на производството: италиански***Страни**

Жалбоподател: Leonardo SpA (Рим, Италия) (представители: M. Esposito, F. Caccioppoli и G. Calamo, avvocati)

Ответник: Европейска агенция за гранична и брегова охрана

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд по същество:

- да отмени посочените по-долу актове;
- да осъди ответника да плати обезщетение за всички претърпени и бъдещи преки и косвени вреди, произтичащи на каквото и да било основание от незаконосъобразността на разглежданата поръчка;
- като действия по събиране на доказателства: да разпорежи извършването на експертиза съгласно член 91, буква д) и член 96 от Процедурния правилник на Общия съд, за да се установи, че: а) обжалваните клаузи на обявлението са неразумни, излишни и не спазват правната уредба в сектора; б) обжалваните клаузи възпрепятстват Leonardo да изготви оферта; в) подразделяне на поръчката на два или повече лота, обосновано по причини, свързани с разходите и техническата осъществимост;
- в случай на уважаване на жалбата, да се присъдят съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Настоящото искане е срещу FRONTEX/OP/888/2019/JL/CG за услугата „Remotely Piloted Aircraft Systems (RPAS) for Medium Altitude Long Endurance Maritime Aerial Surveillance“, публикувано на 18 октомври 2019 г. в притурката към Официален вестник на Европейския съюз TED (Tenders Electronic Daily), с референтен номер 2019/S 202-490010, и съответните приложени актове, по-конкретно:

- Invitation to Tender, достъпна на интернет страница <https://etendering.ted.europa.eu/cft/cft-document.html?docId=61915>;
- Financial Proposal, достъпно на интернет страница <https://etendering.ted.europa.eu/cft/cft-document.html?docId=61916>;
- Declaration, достъпна на интернет страница <https://etendering.ted.europa.eu/cft/cft-document.html?docId=61917>;
- Annex I – Tender Specifications, достъпно на интернет страница <https://etendering.ted.europa.eu/cft/cft-document.html?docId=61918>;
- Tender Submission Form, достъпен на интернет страница <https://etendering.ted.europa.eu/cft/cft-document.html?docId=61919>;

- Draft Contract, достъпен на интернет страница <https://etendering.ted.europa.eu/cft/cft-document.html?docId=61921>;
- Agreement of non-disclosure, достъпно на интернет страница <https://etendering.ted.europa.eu/cft/cft-document.html?docId=61922>;
- Appendix 1, достъпно на интернет страница <https://etendering.ted.europa.eu/cft/cft-document.html?docId=61924>;
- Appendix 2, достъпно на интернет страница <https://etendering.ted.europa.eu/cft/cft-document.html?docId=61925>;
- Appendix 3, достъпно на интернет страница <https://etendering.ted.europa.eu/cft/cft-document.html?docId=61926>;
- поправката – обявление относно допълнения или изменения в информацията, публикувана в притурката към Официален вестник на Европейския съюз TED (Tenders Electronic Daily), с референтен номер 2019/S 216-528930,
- поправката – обявление относно допълнения или изменения в информацията, публикувана в притурката към Официален вестник на Европейския съюз TED (Tenders Electronic Daily), с референтен номер 2019/S 226-553006,
- поясненията, направени от FRONTEX по смисъла на lex specialis (публикувани на интернет страница <https://etendering.ted.europa.eu/cft/cft-questions.html?cftId=5444>);
- протокола от Informative Meeting, проведено във FRONTEX на 28 октомври 2019 г.; както и всеки друг акт, предхождащ, свързан или произтичащ от горепосочените актове.

Жалбоподателят изтъква четири основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: жалбоподателят иска отмяната на обжалваните актове, тъй като те нарушават принципите на прозрачност, пропорционалност, равно третиране и недопускане на дискриминация, вследствие на тяхното общо и нерационално съдържание или на обстоятелството, че в някои случаи възлагат в тежест на кандидатите, и доколкото жалбоподателят е заинтересован, напълно безполезни, непропорционални, прекалени и нефункционални специфични технически реквизити, за целите на услугата или такива, които правят участието на жалбоподателя невъзможно или обусловено от прекомерни икономически тежести, до степен, че са в ущърб на конкурентността на офертата. Поради това тези актове нарушават съображения 96 и 108 и членове 160, 161 и 166 от Регламента за финансовите правила (ЕС, Евратом) 2018/1046 ⁽¹⁾ и точки 17.1, 17.3 и 17.8 от приложение I към посочения регламент, както и Директиви 2014/23/ЕС ⁽²⁾ и 2014/24/ЕС ⁽³⁾ на Европейския парламент и на Съвета. По-нататък, те са опорочени от превишаване на власт, под формата на нарушение на принципа на пропорционалност, нелогичност, погрешност на предпоставките и тяхното изопачаване, неравно третиране, несправедливост и изопачаване.
2. Второ основание: жалбоподателят иска отмяната на обжалваните актове също така поради пропускане да се подраздели на лотове поръчката, предмет на спора. По-конкретно, той твърди нарушение на член 160, параграфи 1, 2 и 3 от Регламента за финансовите правила (ЕС, Евратом) 2018/1046, както и нарушение на точка 33.1 от приложение I към посочения регламент, и неприлагането на точка 18.2, алинея трета от приложение I към посочения регламент.
3. Трето основание: жалбоподателят твърди освен това нарушение на членове 176 или 179 от припомнения регламент, поради предвиденото в документацията на поръчката разрешение за участие на субекти от трети страни.
4. Четвърто основание: на последно място, поради незаконосъобразността на актовете, жалбоподателят иска обезщетение за всички преки и косвени вреди, които са претърпени и се търпят, произтичащи на каквото и да било основание от незаконосъобразността на разглежданата поръчка.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС, Евратом) 2018/1046 на Европейския парламент и на Съвета от 18 юли 2018 година за финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза, за изменение на регламенти (ЕС) № 1296/2013, (ЕС) № 1301/2013, (ЕС) № 1303/2013, (ЕС) № 1304/2013, (ЕС) № 1309/2013, (ЕС) № 1316/2013, (ЕС) № 223/2014 и (ЕС) № 283/2014 и на Решение № 541/2014/ЕС и за отмяна на Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012 (ОВ L 193, 2018 г., стр. 1)

⁽²⁾ Директива 2014/23/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 година за възлагане на договори за концесия (ОВ L 94, 2014 г., стр. 1).

⁽³⁾ Директива 2014/24/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 година за обществените поръчки и за отмяна на Директива 2004/18/ЕО (ОВ L 94, 2014 г., стр. 65).

Жалба, подадена на 17 декември 2019 г. — Tehrani/EUIPO — Blue Genes (Earnest Sewn)

(Дело T-853/19)

(2020/С 54/64)

*Език на жалбата: английски***Страни**

Жалбоподател: Reza Hossein Khan Tehrani (Нордхорн, Германия) (представител: D. Wiedemann, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Blue Genes, Inc. (Гардина, Калифорния, Съединени щати)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: жалбоподателят в производството пред Общия съд

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „Earnest Sewn“ – марка на Европейския съюз № 12 302 071

Производство пред EUIPO: производство по обявяване на недействителност

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 4 октомври 2019 г. по преписка R 531/2018-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да отмени решението на отдела по отмяна от 30 януари 2019 г. по преписка № 12618 С относно искането за обявяване на недействителност на марка на Европейския съюз № 12 302 071 „Earnest Sewn“,
- да разпреди марка на Европейския съюз № 12 302 071 „Earnest Sewn“ да остане регистрирана,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложени основания

- Нарушение на член 59, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,
 - Нарушение на член 60, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.
-

Жалба, подадена на 17 декември 2019 г. — Franz Schröder/EUIPO — RDS Design (MONTANA)**(Дело T-854/19)**

(2020/C 54/65)

*Език на жалбата: английски***Страни**

Жалбоподател: Franz Schröder GmbH & Co. KG (Делбрюк-Нордхаген, Германия) (представители: L. Pechan и N. Fangmann, адвокати)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: RDS Design ApS (Алерьод, Дания)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: Словна марка на Европейския съюз „MONTANA“ — Марка на Европейския съюз № 10 708 881

Производство пред EUIPO: производство по обявяване на недействителност

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 14 октомври 2019 г. по преписка R 2393/2018-4

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да уважи искането за обявяване на недействителност и да обяви марка на Европейския съюз № 10 708 881 за недействителна за оспорените стоки и услуги;
- да разпреди EUIPO и, ако е необходимо, другата страна в производството пред апелативния състав да заплатят разноските в производствата, включително разноските, направени в хода на производството по обжалване пред EUIPO.

Изложени основания

- Нарушение на член 95, параграфи 1 и 2 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,
 - Нарушение на член 94, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,
 - Нарушение на член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.
-

Жалба, подадена на 17 декември 2019 г. — Franz Schröder/EUIPO — RDS Design (MONTANA)

(Дело T-855/19)

(2020/C 54/66)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Franz Schröder GmbH & Co. KG (Делбрюк-Нордхаген, Германия) (представители: L. Pechan и N. Fangmann, адвокати)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: RDS Design ApS (Алерьод, Дания)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: посочваща Европейския съюз международна регистрация на словната марка „MONTANA“ — посочваща Европейския съюз международна регистрация № 1 211 278

Производство пред EUIPO: производство по обявяване на недействителност

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 14 октомври 2019 г. по преписка R 1006/2019-4

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да уважи искането за обявяване на недействителност и да обяви международната регистрация на марка № 1 211 278 за недействителна за Европейския съюз за оспорените стоки,
- да осъди EUIPO и, ако е необходимо, другата страна в производството пред апелативния състав да заплатят разноските в производствата, включително разноските, направени в хода на производството по обжалване пред EUIPO.

Изложени основания

- Нарушение на член 95, параграфи 1 и 2 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,
 - Нарушение на член 94, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,
 - Нарушение на член 7, параграфи 1, буква в) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.
-

Жалба, подадена на 17 декември 2019 г. — Franz Schröder/EUIPO — RDS Design (MONTANA)

(Дело T-856/19)

(2020/C 54/67)

*Език на жалбата: английски***Страни**

Жалбоподател: Franz Schröder GmbH & Co. KG (Делбрюк-Нордхаген, Германия) (представители: L. Pechan и N. Fangmann, адвокати)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: RDS Design ApS (Алерьод, Дания)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: посочваща Европейския съюз международна регистрация на словната марка „MONTANA“ — посочваща Европейския съюз международна регистрация № 869 610

Производство пред EUIPO: производство по обявяване на недействителност

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 14 октомври 2019 г. по преписка R 2394/2018-4

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да уважи искането за обявяване на недействителност и да обяви международната регистрация на марка № 869 610 за недействителна за Европейския съюз за оспорените стоки и услуги,
- да осъди EUIPO и, ако е необходимо, другата страна в производството пред апелативния състав да заплатят разноските в производствата, включително разноските, направени в хода на производството по обжалване пред EUIPO.

Изложени основания

- Нарушение на член 95, параграфи 1 и 2 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,
 - Нарушение на член 94, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,
 - Нарушение на член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.
-

Жалба, подадена на 9 декември 2019 г. — Alkemie Group/EUIPO — Mann & Schröder (ALKEMIE)

(Дело T-859/19)

(2020/C 54/68)

Език на жалбата: полски

Страни

Жалбоподател: Alkemie Group sp. z o.o. (Гдиня, Полша) (представител: A. Korbela, radca prawny)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Mann & Schröder GmbH (Зигелсбах, Германия)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител: жалбоподателят пред Общия съд

Спорна марка: заявка за регистрация на словна марка на Европейския съюз „ALKEMIE“ — заявка № 16 417 644

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на втори апелативен състав на EUIPO от 16 септември 2019 г. по преписка R 2230/2018-2

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO и Mann & Schröder GmbH да заплатят съдебните разходи.

Изложено основание

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 9 декември 2019 г. — Alkemie Group/EUIPO — Mann & Schröder (ALKEMIE)

(Дело T-860/19)

(2020/C 54/69)

Език на жалбата: полски

Страни

Жалбоподател: Alkemie Group sp. z o.o. (Гдиня, Полша) (представител: A. Korbela, radca prawny)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Mann & Schröder GmbH (Зигелсбах, Германия)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител: жалбоподателят в производството пред Общия съд

Спорна марка: Заявка за регистрация на фигуративна марка на Съюза „ALKEMIE“ – Заявка № 16 417 669

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на втори апелативен състав на EUIPO от 16 септември 2019 г. по дело R 2231/2018-2

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO и Mann & Schröder GmbH да заплатят съдебните разноски.

Изложени основания

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.
-

ISSN 1977-0855 (електронно издание)
ISSN 1830-365X (печатно издание)

Служба за публикации на Европейския съюз
L-2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG